

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	9519100279
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:9519100279.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Dany Wänkeovej na verejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2021 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému J. P. pre prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné prejednal odvolania obžalovaného J. P. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T/36/2019, z 25. februára 2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T/36/2019, z 25. februára 2020 v časti - v bode II.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaného J. P., nar. XX. J. XXXX v X., trvale bytom
I., I. XXX, okres I., t. č. od 1. decembra
2021 zamestnaný SLOVMAG, a. s., Lubeník,

podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod bodu 3/ obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 229/18/1000, z 8. novembra 2019, podľa ktorej sa mal dopustiť pokračovacieho prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 10. novembra 2018 v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách v obci I., časť I., okres I., pri vchodových dverách rodinného domu č. XXX, kde býva, dal R. R. sumu 20 Eur za to, že mu vo voľbách konaných do orgánov územnej samosprávy, ktoré sa konali v ten istý deň, dal svoj hlas, čo preukázal fotografiou svojho hlasovacieho lístka, ktorú vyhotovil mobilným telefónom a z ktorej vyplývalo, že zakrúžkoval, a teda volil osobu obvineného ako kandidáta za starostu, pričom na odovzdaní tejto sumy za voľbu v jeho prospech sa dohodli deň predtým v mieste jeho bydliska,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietam.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozhodol rozsudkom, sp. zn. PK-1T/36/2019, z 25. februára 2020 tak, že v bode I. výrokovej časti dotknutého rozsudku oslobodil obžalovaného J. P. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 229/18/1000, z 8. novembra 2019, podanej pre skutok v označenej obžalobe právne kvalifikovaný ako pokračovací prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 1 písm. a), ods. 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v bodoch 1/ a 2/ predmetnej obžaloby na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 10. novembra 2018 v presne nezistenom čase okolo 08:00 h v obci I., okres I. v budove N. G. I. č. X na poschodí odovzdal D. T. sumu 20,00 Eur za to, že mu vo voľbách konaných v ten istý deň do orgánov územnej samosprávy, dal svoj hlas, čo preukázal fotografiou svojho hlasovacieho lístka, ktorú vyhotovil mobilným telefónom a z ktorej vyplývalo, že zakrúžkoval, a teda volil osobu obvineného ako kandidáta za starostu, pričom na odovzdaní tejto sumy za voľbu v jeho prospech sa dohodli deň predtým,

2/ dňa 10. novembra 2018 v presne nezistenom čase po 08.00 hod. v obci I., okres I. v budove N. G. I. č. X na poschodí odovzdal F. X. st. sumu 20,00 Eur za to, že mu vo voľbách konaných v ten istý deň do orgánov územnej samosprávy, dal svoj hlas, pričom na tomto postupe sa dohodli predtým, ako išiel voliť,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný.

Súčasne v bode II. výrokovej časti rozsudku Špecializovaný trestný súd rozhodol tak, že obžalovaného J. P. uznal za vinného zo spáchania prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 10. novembra 2018 v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách v obci I., časť I., okres I., pri vchodových dverách rodinného domu č. XXX, kde býva, dal R. R. sumu 20,00 Eur za to, že mu vo voľbách konaných do orgánov územnej samosprávy, ktoré sa konali v ten istý deň, dal svoj hlas, čo preukázal fotografiou svojho hlasovacieho lístka, ktorú vyhotovil mobilným telefónom a z ktorej vyplývalo, že zakrúžkoval, a teda volil osobu obvineného ako kandidáta za starostu, pričom na odovzdaní tejto sumy za voľbu v jeho prospech sa dohodli deň predtým v mieste jeho bydliska.

Za to Špecializovaný trestný súd obžalovanému uložil podľa § 336a ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), § 38 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil za súčasného určenia skúšobnej doby vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Obdobne tak Špecializovaný trestný súd obžalovanému podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 2.000,00 (dvetisíc) Eur s tým, že podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto

obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že čiastkové útoky skutku v bodoch 1/ a 2/ obžaloby sa nestali. Výsledky dokazovania súdu neumožňovali stotožniť sa s obžalobou, nakoľko vo veci neboli produkované jednoznačné dôkazy, ktoré by nasvedčovali obžalobným tvrdeniam ohľadne miesta, času ako ani spôsobu spáchania zažalovaného trestného činu. Súd tiež dospel k záveru, že čiastkový útok skutku v bode 3/ sa stal a tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré všetky naplnil obžalovaný konaním opísaným v tomto rozsudku, keď dal R. R. dňa 10. novembra 2018 sumu 20 eur za jeho voličský hlas vo voľbách do orgánov územnej samosprávy, na čom sa spolu dohodli deň vopred. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní nebolo obžalovanému preukázané takéto protiprávne konanie voči ďalším osobám, musel súd pristúpiť ku zmene právnej kvalifikácie, a teda posúdiť konanie obžalovaného miernejšie oproti obžalobe, v ktorej mu bol kladený za vinu aj závažnejší spôsob konania podľa § 138 písmeno j) Trestného zákona, že mal spáchať čin na viacerých osobách. Napriek tomu, že obžalovaný sa obvineniu zo spáchania všetkých čiastkových útokov zažalovaného skutku bránil, súd nemal po vykonaní dokazovania žiadne pochybnosti o jeho vine vo vzťahu k bodu 3/ obžaloby a jeho obrane neuveril, nakoľko ju považoval za čisto účelovú. Avšak, vzhľadom na vážne nedostatky, spočívajúce v absencii dôkazov a v nemožnosti osvojiť si výpovedné verzie svedkov D. T. a F. X. staršieho vo vzťahu ku bodom 1/ a 2/ obžaloby, súd obrane obžalovaného v tejto časti uveril a považoval tvrdenia svedkov za vymyslené, respektíve naučené a nie za skutočne zažité udalosti".

„Pokiaľ išlo o čiastkové útoky skutku v bodoch 1/ a 2/ obžaloby, vykonané dôkazy neumožňovali súdu prijať nepochybný záver a jednoznačne ustáliť, že by sa obžalovaný vôbec fyzicky nachádzal na mieste činu v čase, ktorý uvádzala obžaloba a osobne sa tak mal možnosť stretnúť so svedkami D. T. a F. X. starším a dopustiť sa tým konania, ktoré mu bolo kladené za vinu. V tejto súvislosti vzal súd do úvahy celý rad tomu nasvedčujúcich dôkazov a okrem vykonaných dôkazov nezistil v konaní žiadnu ďalšiu zákonnú možnosť ani dôkazný prostriedok, na základe ktorých by bolo reálne možné vysvetliť závažné rozpory v tvrdeniach svedkov D. T. a F. X. a výsledkami dokazovania".

„Podľa kamerového záznamu zo dňa 10. novembra 2018 bol obžalovaný jednoznačne v budove obecného úradu, kde sa podľa obžaloby mali stať oba čiastkové útoky v bodoch 1/ a 2/, len v skorých ranných hodinách, a to najdlhšie do 07.17:12 hodiny, kedy v sprievode svedkyne E. X. z budovy odišiel a už sa tam v ten deň nevrátil. V konaní nebolo preukázané, že by sa obžalovaný mohol bez spozorovania zo strany stále prítomných členov volebnej komisie dostať do budovy obecného úradu iným, teda nie hlavným vchodom a zotrvať tam až do času, kedy podľa kamerového záznamu prišli voliť svedkovia F. X. starší (ten v čase od 08.24:45 do 08.31:18 hodiny mínus 10 minút) a D. T. (v čase od 12.57:47 do 13.04:51 hodiny mínus 10 minút)".

„Tieto skutočnosti tiež vyplynuli jednoznačne nielen z obrannej verzie obžalovaného, ale tiež z výpovedí svedkov E. X., F. X. mladšieho, Mgr. E. P., I. K., J. N. aj L. P., ktorí všetci zhodne potvrdili, že obžalovaný prišiel na obecný úrad len ráno otvoriť volebnú miestnosť a po tom, čo sám využil svoje právo voliť, odišiel domov v spoločnosti svedkyne E. X. na obecnom služobnom aute. Nikto z týchto svedkov viac obžalovaného v deň volieb nevidel v budove obecného úradu a ani na inom mieste s tým, že svedkyňa Mgr. E. P. potvrdila, že jej manžel sa po príchode z úradu zdržiaval len doma".

„Súčasne vzal súd do úvahy, že svedkovia D. T. ako aj F. X. starší boli vo veci vypočutí opakovane a vo svojich výpovediach neboli konzistentní, často sa odchyľovali od svojich pôvodných vyjadrení v podstatných okolnostiach a takto vzniknuté rozpory nedokázali rozumným spôsobom súdu vysvetliť. Ani jeden z nich nevypovedal pred súdom hodnoverne k času ich príchodu do budovy obecného úradu v deň volieb a ani k spôsobu, ako a kde presne v budove a v koho prítomnosti sa mali s obžalovaným stretnúť na účely prevzatia úplatku za svoje voličské hlasy. Súd neuveril verzii, podľa ktorej D. T. spochybnil autentickeť obrazového záznamu z kamerového systému obce, keď tvrdil, že je celkom jednoduché tento postríhať, pretočiť, alebo inak podľa potreby upraviť. Takéto konanie, ktorým by niekto úmyselne zasiahol do nahrávky a upravil tak záznam o príchode ako aj odchode vo veci sledovaných svedkov a obžalovaného, nebolo podporené žiadnym iným dôkazom a nebol zistený ani konkrétny subjekt, ktorý by mal motív ako aj reálnu možnosť vyhotoviť upravenú verziu záznamu z tohto volebného dňa".

„Okrem už uvedeného, súd prihliadol aj na v konaní preukázaný fakt, že vypočúvaní svedkovia D. T., F. X. starší ako aj I. A. mali v úmysle poskytnúť orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu

zhodnú výpovednú verziu, ktorá by usvedčovala obžalovaného zo spáchania trestného činu volebnej korupcie a táto pôvodne dohodnutá verzia sa im rozplynula v momente, keď neprišlo vo veci k potvrdeniu, že sa obžalovaný nachádzal v budove obecného úradu podľa ich tvrdenia a podľa tvrdenia svedka I. A., ktorý to však vedel len z počutia a osvojil si tvrdenia T. a X. staršieho. Navyše, výpovednú verziu v tejto súvislosti nevysvetliteľne menila aj svedkyňa L. X. a napokon podľa názoru súdu tiež nedokázala jednoznačne popísať priebeh deja po vstupe do budovy obecného úradu a ani rozumne vysvetliť rozpory vo vlastnej výpovedi. Súdu neprináleží hodnotiť, do akej miery, v akom význame (a či vôbec) mohla byť táto rozporuplnosť vo výpovediach uvedených svedkov ovplyvnená ich príslušnosťou k rómskemu etniku, avšak v konaní pred súdom bolo možné pozorovať určité, zrejme významné nedostatky pri vyjadrovaní, opisovaní pamäťovej stopy ako aj pri rozoznávaní toho, čo vlastne tvorí podstatu odstraňovaného rozporu. Súčasne však súd považoval za nemenej významné prihliadnuť na skutočnosť, že svedok I. A. mohol byť motivovaný vypovedať proti obžalovanému aj z dôvodu, že bol preukázateľne súperom obžalovaného pri kandidovaní na funkciu starostu obce I.. Nepotvrdili sa ani iné, svedkami uvádzané skutočnosti, nasvedčujúce úmyslu obžalovaného ovplyvniť výsledky volieb zažalovaným spôsobom, nakoľko podľa správy z Okresného riaditeľstva Policajného zboru Revúca neboli oznamované ani nahlasované žiadne nezrovnalosti v priebehu volebného dňa, žiadna policajná hliadka nebola nútená riešiť podozrenie z kupovania voličských hlasov. Navyše, výpovede ostatných, vo veci vypočutých svedkov, nekorešpondovali s výpovedami svedkov T., X. staršieho a A.. Vo výsledku tak nepristúpili k obžalobným tvrdeniam, založeným len na rozporuplných tvrdeniach týchto troch svedkov, už žiadne ďalšie dôkazy. Súd preto ustálil a rozhodol, že výpovede svedkov D. T., F. X. staršieho a I. A. nepostačujú na preukázanie viny obžalovaného zo spáchania zažalovaného skutku, najmä pre ich mizivú až žiadnu hodnovernosť a v dôsledku absencie akýchkoľvek ďalších dôkazov, ktoré by zmysluplne a presvedčivo preukazovali opodstatnenosť podania obžaloby aj pre čiastkové útoky v bodoch 1/ a 2/ obžaloby, obžalovaného spod obžaloby oslobodil majúci za to, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný".

„Pokiaľ však išlo o čiastkový útok skutku v bode 3/ obžaloby, účelovosť popierania zavinenia obžalovaným vyvodil súd zo skutočnosti, že tento trestný čin sa vzhľadom na miesto, čas, ako aj spôsob spáchania stal tak, ako bol zažalovaný, pričom nespochybniteľne o týchto podstatných okolnostiach vypovedal svedok R. R. a nasvedčovali tomu aj listinné dôkazy. Okrem výpovede svedka R. R., ktorý si v tejto veci preukázateľne ako jediný zabezpečil do svojho mobilného telefónu fotografiu volebného lístka so zakrúžkovaným menom obžalovaného ako kandidáta na starostu, čím splnil vopred vyslovenú požiadavku obžalovaného na predloženie dôkazu, na podklade ktorého mu ako svojmu voličovi poskytne finančnú odmenu vo výške 20 eur, považoval súd za významnú aj zmenu postoja tohto svedka k prejednávanej trestnej veci. Bolo tomu tak preto, že svedok sám požiadal o svoje opätovné vypočutie vo veci a poskytol polícii jednak fotografiu volebného lístka a jednak popísal podrobne okolnosti, za akých sa s obžalovaným dohodol na finančnej odmene za odovzdanie svojho voličského hlasu a hodnoverne tiež opísal, že si peniaze prevzal v presne nezistenom čase, avšak v poobedných hodinách dňa 10. novembra 2018 u obžalovaného doma".

„V tejto súvislosti vzal súd do úvahy, že hoci manželka obžalovaného, svedkyňa Mgr. E. P. vypovedala, že obžalovaný sa vrátil v ranných hodinách z obecného úradu domov a tam spolu zotrvali po zvyšok dňa a nikam už neodišiel a ani nikto ku nim domov neprišiel, tak svedkyňa zároveň doplnila, že popoludní v čase niekedy o 15.00 až 15.30 hodiny išla sama voliť a vzala so sebou aj deti. Táto svedecká výpoveď teda žiadnym spôsobom nenarušila a ani nespochybnila tvrdenia svedka R., že si prevzal 20 eur za svoj hlas od obžalovaného práve v tomto čase, v popoludňajších hodinách. Svedok R. R. nemal tendenciu zavádzať vo svojich výpovediach ani ohľadne času a ani ohľadne miesta ako ani ohľadne spôsobu, akým obžalovaný konal, bol presvedčivý a pevný vo výpovediach. Súčasne považoval súd za podstatné prihliadnuť aj na skutočnosť, že tento svedok bol sám za tzv. zrkadlové konanie uznaný za vinného a prijal uložený trest v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/40/2019, nakoľko sa v celom rozsahu priznal k prijímaniu úplatku".

„Vo veci podľa názoru súdu neboli produkované dôkazy, ktoré by nasvedčovali úmyslu svedka R. R. priťažovať obžalovanému alebo účelovo mu privodzovať trestné stíhanie bez toho, aby sa jeho tvrdenia zakladali na reálnych skutočnostiach. Svedok dokonca sám podal vysvetlenie, že obžalovaný splnil len časť ich pôvodnej dohody, teda ‚zaplatil len tých 20 eur‘, avšak už mu nezabezpečil prácu, a to primalo svedka k podaniu žiadosti na Národnú kriminálnu agentúru o jeho opätovné vypočutie, a tam následne

predložil aj fotografiu volebného lístka a vysvetlil zmenu postoja k obvineniu obžalovaného z volebnej korupcie, o ktorej podávali výpovede aj iní svedkovia, respektíve voliči z obce I.. Nebolo povinnosťou ani úlohou súdu zisťovať a objasňovať, za akých konkrétnych podmienok, kým a najmä v akom rozsahu prišlo, alebo mohlo prísť k narušeniu priebehu či výsledkov volieb o orgánov samosprávy, a to v nadväznosti na vyjadrenia viacerých vzájomne sa obviňujúcich svedkov. Práve naopak, súd sústredil dokazovanie len na dôsledné objasnenie konania obžalovaného a toto bolo po vyhodnotení vykonaného dokazovania spoľahlivo preukázané len vo vzťahu ku bodu 3/ obžaloby, a teda voči svedkovi R. R. ako protiprávne".

„Hoci sa vo veci javilo ako celkom ľahko pozorovateľné, že viacerí obyvatelia obce I. nemusia ich ústavou garantované volebné právo chápať len ako príležitosť slobodne a vážne prejsť svoju vôľu pri voľbe zástupcov do samosprávnych orgánov obce, ale že môžu mať aj tendencie obchodovať so svojimi hlasmi, tak k jednoznačnosti takéhoto záveru neboli predložené ani vykonané dôkazy, ktorých povaha by umožňovala súdu opustiť rovinu domnienok a poňať ich do súboru nespochybniteľných, zákonným spôsobom získaných dôkazov. Avšak, aj táto vo veci prítomná okolnosť umožnila súdu konštatovať, že svedok R. R. nemal žiadny vymyslený, osobitný motív na to, aby obžalovanému bezdôvodne poškodil a aby bolo podanie obžaloby na obžalovaného postavené len na tvrdení jedného svedka oproti obrannému tvrdeniu obžalovaného. V tomto kontexte súd hodnotil aj výpovede svedkov k ostatným okolnostiam, nakoľko nejednoznačne bola vo veci prezentovaná aj osoba samotného obžalovaného, najmä jeho vzťah k užívaniu návykových látok (alkoholu), jeho výkon vo funkcii starostu ako aj ambície zvyšných kandidátov na tento post, napríklad svedka I. A.. Okrem už vyššie zdôvodnených dôkazov, ktoré súd považoval za usvedčujúce a preukazujúce vinu obžalovaného, výpovede iných svedkov netvorili podklad pre toto rozhodnutie súdu, pretože k samotnému priebehu skutkového deja sa svedkovia F. X. mladší, Y. O., L. R., R. R., J. N., I. K., E. X., J. L., D. P. a ani ďalší vyjadriť nevedeli a vyjadriť nemohli, keďže pri skutku neboli a nemali o ňom ani sprostredkované informácie".

„Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti v bode II. tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojim konaním dňa 10. novembra 2018 priamo poskytol úplatok svedkovi R. R. ako osobe, ktorá má právo voliť, aby ho tento volil za starostu v obci I., a tak naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 1 písm. a) Trestného zákona".

„Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (záujem na riadnom výkone volebného práva občanov a na nerušených prípravách volieb do orgánov miestnej samosprávy). Súd vzal do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal a nemal pochybnosti o zachovaní jeho rozpoznávacích schopnostiach v čase skutku. Obžalovaný sa teda podľa názoru súdu už v čase, kedy vykonával funkciu starostu a znova kandidoval aj na ďalšie volebné obdobie, snažil poistiť si víťazstvo vo voľbách, a to aj vzhľadom na súperov - protikandidátov a poznatky o miestnych obyvateľoch".

„V danom prípade išlo o prečin, ktorého závažnosť bola daná spôsobom vykonania činu a tiež mierou zavinenia obžalovaného. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy. Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'a a zistenie, že tento ešte nebol súdne trestaný a že do spáchania skutku bol priestupkovo riešený len za menej závažné porušenia na úseku cestnej premávky, a tak z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného prihliadol na to, že v čase pred spáchaním skutkov viedol riadny života (písm. j/) a z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného žiadnu nezistil. S poukazom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd s použitím ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trestnú sadzbu nijako neupravoval, avšak druh a výmeru trestu ukladal aj s prihliadnutím na takto zistený výsledok".

„Trestný zákon podľa § 336a ods. 1 umožňuje súdu uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky. Vzhľadom na skutočnosť, že u obžalovaného boli splnené podmienky predpokladané v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kedy pre ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a najmä s ohľadom na jeho doterajší život nie je nevyhnutný priamy výkon trestu, rozhodol súd, že mu výkon trestu odňatia

slobody, uloženého mu vo výmere 6 mesiacov (teda v spodnej polovici trestnej sadzby), podmienčne odloží na skúšobnú dobu 18 mesiacov (kde súd pri určovaní dĺžky skúšobnej doby zohľadnil okolnosti prípadu a závažnosť konania). Súd tak rozhodol po nadobudnutí presvedčenia, že takto uložený trest bude plniť účel z hľadiska nielen individuálnej, ale tiež z hľadiska generálnej prevencie".

„Keďže súd považoval za nevyhnutné, aby nielen obžalovaný, ale aj zvyšok spoločnosti porozumeli dôležitosti ochrany tohto druhu zákonom chráneného záujmu a teda pochopili význam volebného práva občanov, tak z hľadiska potreby naplnenia ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie uložil obžalovanému aj peňažný trest podľa § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, a to vo výmere dvetisíc eur. Výmera takto uloženého trestu predstavovala dvojnásobok mesačného príjmu obžalovaného a podľa názoru súdu bude zodpovedať citeľnej ujme na právach obžalovaného, ktorý si protiprávnym konaním sám chcel zabezpečiť aj na ďalšie volebné obdobie. Zároveň rešpektujúc zákonné podmienky rozhodol o výmere náhradného trestu na šesť mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, teda v rovnakej výmere, v akej uložil aj samostatný podmienčný trest odňatia slobody".

Proti označenému rozsudku Špecializovaného trestného súdu podali zhodne odvolanie tak prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), čo do rozsahu v časti v bode I. výrokovej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu (vyjmúc konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku), a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 371 spisu, súdny zväzok) v zmysle jeho písomného odôvodnenia (č. l. 404 a nasl., detto), ako aj obžalovaný J. P. v zvyšnej časti, t. j. bodu II. výrokovej časti dotknutého rozsudku (obdobne priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní), ktorým bol menovaný uznaný za vinného; písomné dôvody podaného odvolania spolu s dodatočným „rozšírením“ rozsahu odvolaním napádaných skutočností aj o konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku doručil obžalovaný Špecializovanému trestnému súdu 19. júna 2020 (č. l. 378 a nasl. v znení jeho doplnení - viď č. l. 404 a nasl., detto).

Prokurátorka v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedla v zásade nasledovné:

„Som toho názoru, že prvostupňový súd sa nevysporiadal dôsledne s vykonanými dôkazmi. Súd v oslobodzujúcom rozsudku spochybňuje výpoveď svedkov D. T., F. X. st. a I. A. Na takýto postup však nebol dôvod, pretože títo svedkovia aj po odstupe času vypovedali v podstate zhodne ako v prípravnom konaní. Som toho názoru, že prípadné rozpory vo svojich výpovediach vysvetlili. Svedok I. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní a usvedčoval obžalovaného. Je pravdou, že tento svedok sa o udalostiach dozvedel sprostredkovane, ale na jednej strane prvostupňový súd spochybnil jeho výpoveď vo vzťahu ku skutkom v bode 1/ a 3/ obžaloby, na druhej strane vo vzťahu ku skutku v bode 3/ uveril jeho tvrdeniam. Súd oslobodil obžalovaného aj s poukazom na kamerový záznam z budovy obecného úradu, ktorý potvrdzoval, že obžalovaný v čase, keď malo dôjsť ku skutkom v bodoch 1/ a 2/ obžaloby nebol v budove obecného úradu ako aj vzhľadom k tomu, že členovia volebnej komisie ako svedkovia potvrdili, že tam nebol. Tu však treba uviesť, že uvedení svedkovia boli väčšinou zamestnanci obecného úradu a známi obžalovaného ako starostu obce, teda ich výpovede mohli byť motivované v jeho prospech. Napriek tomu, že svedkovia D. T. a F. X. st. boli konfrontovaní s údajmi z kamerového záznamu, zotrvali na svojich výpovediach. Aj z výpovede svedka R. R. je zrejmé, akým spôsobom sa obžalovaný snažil získať voličské hlasy vo voľbách na starostu obce I. a táto výpoveď len posilňuje tvrdenia svedkov D. T. a F. X. st.".

„S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je výrok napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného J. P. chybný, pretože nezodpovedá zistenému skutkovému stavu, a preto navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku v bode I. podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, proti ktorému som podala odvolanie, ako aj v bode II. vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie v zmysle mnou podaného odvolania".

Obžalovaný J. P. v podanom odvolaní dôvodil v podstate tak, že:

„Dôvodom podania proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, je skutočnosť, že súd neoboznámil v celom rozsahu všetky listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise. Konkrétne nebol oboznámený listinný dôkaz ‚Záznam o výrobe a vyskladnení ovocných destilátov‘ na č. l. 220 spisu, z ktorého jednoznačne

vyplýva, že dňa 9. novembra 2018 pod poradovým číslom 139 je evidované pálenie ovocného destilátu pre osobu D. P. ako i skutočnosť, že v uvedený deň ďalšie osoby ovocný destilát nepálili. Uvedený dôkaz považuje obžalovaný za podstatný, nakoľko potvrdzuje pravdivosť výpovedí svedkov, ktorí dosvedčili, že dňa 9. novembra 2018 sa obžalovaný nachádzal v miestnej pálenici".

„Z vykonaného dokazovania ... vyplynulo, že obžalovaný ... vinu jednoznačne popiera a v danom prípade sa cíti byť nevinný. V deň volieb, teda v deň 10. novembra 2018 ráno v čase približne o 06.30 hod. prišiel otvoriť volebnú miestnosť, počkal na príchod volebnej komisie, sám odvolil a následne odišiel z obecného úradu domov, kde zostal celý deň a už vôbec sa v ten deň na obecný úrad nevrátil. Jeho výpoveď bola potvrdená všetkými členmi volebnej komisie ... ako i záznamom z kamier obecného úradu ako i výpoveďou manželky obžalovaného, teda podľa názoru obhajoby bolo jednoznačne preukázané, že v deň volieb okrem ranných hodín sa obžalovaný J. P. na obecnom úrade v I. už nenachádzal. S týmito dôkazmi sa v podstate stotožnil i súd tým, že v bodoch 1/ a 2/ obžaloby oslobodil obžalovaného s tým, že skutky sa nestali ... sám skonštatoval ... že výsledky dokazovania súdu neumožňovali stotožniť sa s obžalobou, nakoľko vo veci neboli produkované jednoznačné dôkazy, ktoré by nasvedčovali obžalobným tvrdeniam ohľadne miesta, času ako i spôsobu spáchania žalovaného trestného činu. V skutkoch 1/ a 2/ obžaloby svedkovia F. X. st. a D. T. vypovedali, že úplatok od starostu dostali bezprostredne po odvolení v priestoroch obecného úradu, kde sa mal starosta P. nachádzať v čase, keď boli voliť".

„Súd uznal vinu obžalovaného v bode 3/ obžaloby, aj to len na základe jediného dôkazu, a tým bola výpoveď svedka R. R.. Svedok R. R. bol vypočutý dňa 17. januára 2019 v prípravnom konaní, kedy uviedol, že v deň volieb bol na Obecnom úrade v I. voliť v čase medzi 08.00 hod. a 09.00 hod., pričom keď bol na obecnom úrade voliť, starostu J. P. tam nevidel. Uviedol, že bol voliť a spolu s ním išli F. X. a L. X.. Po vstupe do budovy obecného úradu išli hneď do volebnej miestnosti, odvolil sám, a potom všetci traja aj spolu vyšli z budovy obecného úradu. Nevidel, že by niekto z X. odišiel v budove úradu aj niekam inam. K otázke odfovtenia hlasovacieho lístka uviedol, že si ho odfovtil preto, aby preukázal bratovi, koho volil. K otázke ohľadne poskytovania úplatkov počas komunálnych volieb v obci I. uviedol, že o tom nevie nič konkrétne. Podstatná skutočnosť je však to, že táto výpoveď svedka bola vykonaná už po vznesení obvinenia J. P. ... ako svedok bol R. R. vypočutý i pred vznesením obvinenia J. P. dňa 14. novembra 2018 pričom i v tejto výpovedi uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že niektorý z kandidátov na starostu obce I. si mal kupovať hlasy, nikto ho pred voľbami neoslovil a nedal mu žiadnu ponuku za to, aby niekoho volil. Odfovtenie hlasovacieho lístka potvrdil z tých istých dôvodov, ako je uvedené vyššie a na otázku povereného príslušníka PZ, či v súvislosti s voľbou starostu dostal od niekoho finančné prostriedky alebo nejakú inú odmenu odpovedal, že nie".

„Obvinenie za skutok, za ktorý bol v konečnom dôsledku J. P. aj uznaný vinným, bolo J. P. vznesené po výpovedi R. R. v pozícii svedka, ktorú vykonal 27. februára 2019. O túto výpoveď požiadal sám napriek tomu, že v predchádzajúcom trestnom konaní bol vypočutý už dvakrát. Vo výpovedi o dňa 27. februára 2019 svedok R. R. vypovedal, že v piatok pred voľbami niekedy poobede okolo 14.00 hod. až 14.30. hod., presne si nepamätá, bol doma u P., pričom doma okrem neho nikto nebol a tu sa mali dohodnúť, že pokiaľ ho R. bude voliť, tak ho zamestná a dá mu 20 Eur po tom, ako si odfovť volebný lístok a ukáže mu ho. Ďalej R. vypovedal, že v deň volieb bol voliť spolu s X.. Po tom, ako odvolil, odfovť si volebný lístok, vložil lístky do hlasovacej urny, vyšiel von z miestnosti, kde vyšiel hore na poschodie, kde bol na chodbe J. P.. Ukázal mu fotku v mobile a P. mu dal 20 Eur. V tejto výpovedi zároveň R. uviedol, že sa mal pochváliť X., že dostal 20 Eur od starostu, čo však X. vo svojich výpovediach nepotvrdil. Skutočnosť, že sa mal pochváliť X., že dostal 20 Eur od P. potvrdil i na doplnujúcu otázku povereného príslušníka PZ. Dňa 29. apríla 2019 bola vykonaná povereným príslušníkom PZ konfrontácia medzi obvineným J. P. a svedkom R. R.. V tejto konfrontácii R. R. uviedol, že deň pred voľbami v dopoludňajších hodinách išiel k J. P. domov a tu sa mali dohodnúť, že ak ho bude voliť, dá mu J. P. sumu 20 Eur za to, že ho volil a ukáže mu fotografiu hlasovacieho lístka. Ďalej svedok R. vypovedal, že v deň volieb sa stretol s J. P.. Bolo to doobeda okolo 08.00 hod. až 09.00 hod., keď vyšiel z volebnej miestnosti, tak za ním vyšla aj manželka p. X.. Po vyjdení z volebnej miestnosti videl, ako p. X. schádza o schodoch z poschodia obecného úradu. Ako on zišiel zo schodov, tak všetci traja spolu, t. j. R., X. a jeho manželka vyšli spolu z budovy obecného úradu. V tom čase videl na poschodí J. P., avšak osobne sa nestretli. V uvedený deň sa ešte stretol s J. P. asi o dve alebo tri hodiny u neho doma v I. (teda v dopoludňajších hodinách), kde mu J. P. mal dať 20 Eur. K

rozporom oproti predchádzajúcej výpovedi uviedol R., že si to už presne nepamätá, nakoľko deň predtým, t. j. deň pred voľbami bol v práci. Prišiel domov z piatku do soboty niekedy okolo 21.00 hod. dosť unavený a mal aj dosť vypité, to bolo ten večer pred voľbami. Na doplňujúcu otázku odpovedal, že 20 Eur mal dostať od P. pri jeho dome v I., priznal, že mal dosť vypité a nepamätá si to presne. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. januára 2020 bol vypočutý svedok R. R., ktorý oproti výpovediam v prípravnom konaní vypovedal značne odlišne. Uviedol, že deň pred voľbami v dopoludňajších hodinách bol u obžalovaného, kde sa mali dohodnúť, že pokiaľ mu dá hlas, tak obžalovaný mu dá 20 Eur a zabezpečí mu robotu. Na druhý deň bol voliť medzi 08.00 hod. - 09.00 hod., ale obžalovaného v deň volieb v budove obecného zastupiteľstva ani v obci nestretol ani nevidel. Na druhý deň po voľbách išiel za obžalovaným domov, ukázal mu fotku hlasovacieho lístka a obžalovaný mu mal dať 20 Eur. Po prečítaní zápisnice z výsluchu svedka R. R. za účelom odstránenia rozporov medzi jeho výpoveďou pred súdom a v prípravnom konaní svedok R. rozpory nevedel vysvetliť, odôvodnil to tým, že poverený príslušník PZ písal veci, ktoré on určite nikdy nepovedal. Táto zápisnica bola samozrejme vyhotovená v prítomnosti advokáta - obhajcu obžalovaného, teda jeho tvrdenie je nepravdivé a veci, ktoré sú zaprotokolované skutočne vypovedal. Nemožno súhlasiť ani s vyhodnotením výpovede svedkyne E. P.. Súd vyhodnotil jej výpoveď v tom smere, že v deň volieb popoludní v čase niekedy o 15.00 hod. až 15.30 hod. išla sama voliť a vzala so sebou aj deti. Táto svedecká výpoveď podľa odôvodnenia súdu teda žiadnym spôsobom nenarušila ani nespochybnila tvrdenie svedka R., že si prevzal 20 Eur za svoj hlas od obžalovaného práve v tomto čase v popoludňajších hodinách. Toto odôvodnenie súdu nekorešponduje s výpoveďou R. na hlavnom pojednávaní, kde tento opakovanie jednoznačne uviedol (napriek predchádzajúcim výpovediam), že po voľbe odišiel z obecného úradu a na druhý deň išiel za obžalovaným k nemu domov, kde mu tento mal dať 20 Eur. Tak odpovedal i na otázku prokurátorky, kde uviedol, že obžalovaného v budove obecného úradu ale ani v obci v deň volieb nevidel, ani nestretol a na druhý deň po voľbách, keď mu obžalovaný dával tých 20 Eur bol triezvy. Špecializovaný trestný súd na jednej strane oslobodil obžalovaného spod obžaloby ... v bodoch 1/ a 2/ obžaloby, a to okrem iného pre rozpornosť výpovedí niektorých svedkov, na druhej strane napriek podstatným rozporom vo výpovediach svedka R. R. uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku v bode 3/ obžaloby. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti výpoveď svedka R. je plná rozporov a rozdielných verzii, ako malo k odovzdaniu úplatku dôjsť. Podľa výpovedí v prípravnom konaní malo dôjsť k odovzdaniu úplatku v deň volieb na obecnom úrade, následne svedok zmenil výpoveď a malo dôjsť k odovzdaniu úplatku až na druhý deň po voľbách v mieste bydliska obžalovaného. Súd sa vôbec nezaoberal výpoveďou svedka R. R., ktorý sa mal deň pred voľbami v dopoludňajších hodinách stretnúť s obžalovaným, ako to R. tvrdil. Napriek tomu, že boli produkované súdu jednoznačné dôkazy, že k takémuto stretnutiu nemohlo dôjsť, nakoľko obžalovaný sa deň pred voľbami nachádzal v miestnej pálenici spolu so svedkami L. R., R. R., J. L. a D. P., ich výpovede súd vyhodnotil ako výpovede svedkov, ktoré netvorili podklad pre rozhodnutie súdu, pretože sa nevedeli vyjadriť k samotnému priebehu skutkového deja. S týmto odôvodnením nemožno súhlasiť aj preto, že súd neoboznámil v rámci listinných dôkazov „Záznam o výrobe a vyskladnení ovocných destilátov“ na č. I. 220 spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dňa 9. novembra 2019 pod poradovým číslom 139 je evidované pálenie ovocného destilátu pre osobu D. P. ako i skutočnosť, že v uvedený deň ďalšie osoby ovocný destilát nepálili. Uvedený dôkaz považuje obžalovaný za podstatný, nakoľko potvrdzuje pravdivosť výpovedí svedkov, ktorí dosvedčili, že dňa 9. novembra 2018 sa obžalovaný nachádzal v miestnej pálenici, teda sa nemohol stretnúť s R. R. tak, ako to tento popisuje. Podľa názoru obhajoby je nutné v prípadoch, ak sa jedná o jedínú usvedčujúcu výpoveď zo strany svedka, v tomto prípade R. R. túto výpoveď posúdiť dôsledne do detailov ako i posúdiť všetky skutočnosti, ktoré svedok vypovedá. Výpoveď svedka R. R. bola v priebehu trestného konania menená a v konečnom dôsledku pokiaľ bola nejakým spôsobom spochybňovaná uviedol, že si nepamätá, nakoľko mal vypité".

„Ako súd uvádza, prihliadol aj na skutočnosť, že svedok R. R. bol sám za tzv. zrkadlové konanie uznaný za vinného a prijal trest uložený v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-2T/40/2019, nakoľko sa v celom rozsahu priznal k podplácaniu. Tu je potrebné podotknúť, že síce trest prijal, avšak tento trest mu bol uložený trestným rozkazom a jednalo sa o uloženie súhrnného trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, pričom výkon trestu sa mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň mu bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 1T/8/2019, z 12. apríla 2019 (jeden rok so skúšobnou dobou jeden rok). Súhlasil by R. R. s

trestom aj v prípade, ak by mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody? Podotýkam, že v danom prípade neprebehlo dokazovanie pred súdom a obžalovaný ... napriek tomu, že skutok popiera v celom rozsahu, nebol v konaní pred súdom v inej veci obvineného R. vypočutý, ani súd v tomto konaní neskúmal rozpory, čo sa týka toho, či sa vôbec skutok stal. Taktiež Špecializovaný trestný súd nemohol poukazovať na tzv. zrkadlové konanie obžalovaného ... s inou trestnou vecou obvineného R. R., keď aj v skutkovej vete bodu 3/ výrokovej časti rozsudku sa kladie v tejto trestnej veci obžalovanému ... za vinu, že dňa 10. novembra 2019 mal obžalovaný ... dať R. úplatok vo výške 20 Eur, pričom sám svedok uviedol v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci, že to bolo nasledujúceho dňa, t. j. 11. novembra 2019, teda nemožno tu hovoriť ani o tzv. zrkadlovosti týchto dvoch trestných vecí ..., keď svedok R. jednoznačne prijal trest s úmyslom poškodiť obžalovanému ..., kedy na to mal mať aj podľa jeho tvrdení dôvod, že mu nebola poskytnutá práca starostom obce. Z uvedeného dôvodu nie je zachovaná ani jednota skutku, keď takýmto spôsobom by mohol byť obžalovaný ... opätovne v inej veci trestne stíhaný, nakoľko by mal podľa tvrdení svedka R. poskytnúť mu úplatok dva krát, a to podľa jednej jeho verzie dňa 10. novembra 2018 a podľa druhej verzie dňa 11. novembra 2018. Takýmto spôsobom by podľa názoru Špecializovaného trestného súdu bol obžalovaný ... v nami posudzovanom prípade uznaný za vinného z poskytnutia úplatku svedkovi R. dňa 10. novembra 2018. Avšak orgány činné v trestnom konaní by mohli podľa tvrdení svedka R. voči obžalovanému ... viesť ďalšie trestné konanie, že poskytol úplatok svedkovi R. aj dňa 11. novembra 2018. Sám svedok R. výrazne svojimi vyjadreniami spochybnil, že by k takému alebo onakému protiprávnemu konaniu zo strany obžalovaného vôbec došlo. Samotná výpoveď R. R. v časti stretnutia sa s P. dňa 9. novembra 2018 do obedu bola jednoznačne vyvrátená výpoveďami svedkov L. R., R. R., D. P. a J. L., ktorí potvrdili, že dňa 9. novembra 2018 od rána od 09.00 hod. do 14.30 hod. boli v pálenici spolu s J. P., ktorý sa po celý čas z pálenice nevzdialil, teda sa nemohol s R. stretnúť tak, ako tento vypovedal".

„Obžalovaný ... musí v tomto smere vytknúť konštatovanie Špecializovaného trestného súdu ..., že súd nemal po vykonaní dokazovania žiadne pochybnosti o jeho vine vo vzťahu k bodu 3/ obžaloby, keď tých pochybností, najmä vo výpovediach svedka R. bolo viac než dosť, pričom ani jedna z jeho štyroch výpovedí učinená v priereze celého trestného konania sa nezhodovala, stále boli dopĺňané, resp. výrazne menené tvrdenia tohto svedka, a to hlavne v podstatných okolnostiach času, miesta a spôsobu spáchania skutku kladeného za vinu obžalovanému. Obžalovaný tak nemôže byť uznaný za vinného len na podklade výpovede jedného svedka nepodporenej žiadnym iným hodnoverným dôkazom, o to viac, ak sa jednalo o výpoveď takéhoto svedka v štyroch rôznych verziách. Taktiež Špecializovaný trestný súd, akoby opomenúc rôzne verzie svedka R. vo vzťahu k miestu, spôsobu a času spáchania skutku v bode 3/ obžaloby na str. 18 odôvodnenia rozsudku z 25. februára 2020 uviedol, citujem: ‚Pokiaľ však išlo o čiastkový útok skutku v bode 3/ obžaloby, účelovosť popierania zavinenia obžalovaným vyvodil súd zo skutočnosti, že tento trestný čin sa vzhľadom na miesto, čas ako aj spôsob spáchania stal tak, ako bol zažalovaný, pričom nespochybniteľne o týchto podstatných okolnostiach vypovedal svedok R. R. a nasvedčovali tomu aj listinné dôkazy‘. O ‚nepochybnosti spáchania skutku v bode 3/ obžaloby obžalovaným ... tvrdil Špecializovaný trestný súd aj na str. 20 odôvodnenia rozsudku ... Špecializovaný trestný súd sa pritom vôbec v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal s tým, akým spôsobom svedok R. kontaktoval príslušníkov PZ v NAKA, aby bola opätovne vykonaná jeho výpoveď, ktorá sa uskutočnila dňa 27. februára 2019. Tento pritom o svoju výpoveď požiadal prostredníctvom svedka I. A., áno, prostredníctvom toho svedka, protikandidáta vo voľbách v roku 2018 obžalovaného ..., kde práve výpoveď tohto svedka Špecializovaný trestný súd výrazne spochybnil v odôvodnení rozsudku ..., pričom sa práve jednalo o asi jediného svedka v tejto veci s výraznými kontaktmi na polícii v NAKA, ktoré nepoprel ani tento svedok sám v rámci svojej výpovede, kde práve na tohto svedka sa mali obracať aj ďalší podľa tohto súdu nedôveryhodní svedkovia D. T. a F. X. st. Špecializovaný trestný súd pritom správne v odôvodnení svojho rozsudku ... uviedol: ‚Okrem už uvedeného, súd prihliadol aj na v konaní preukázaný fakt, že vypočúvaní svedkovia D. T., F. X. starší ako aj I. A. mali v úmysle poskytnúť orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu zhodnú výpovednú verziu, ktorá by usvedčovala obžalovaného zo spáchania trestného činu volebnej korupcie a táto pôvodne dohodnutá verzia sa im rozplynula v momente, keď neprišlo vo veci k potvrdeniu, že sa obžalovaný nachádzal v budove obecného úradu podľa ich tvrdenia a podľa tvrdenia svedka I. A., ktorá to však vedel len z počutia a osvojil si tvrdenia T. a X. staršieho‘. Súdu ostávalo v tomto kontexte len dodať, že ak by už nebolo čo vymyslieť zo strany uvedených osôb, R. ‚zázračne‘ sám vyrukoval s novou výpoveďou, kde

o svoj výsluch požiadal prostredníctvom svedka I. A. a kde prvýkrát, až pred ukončením vyšetrovania obvinil obžalovaného ...".

„S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä na zásadné rozpory vo všetkých výpovediach svedka R. R. v súhrne ako i jednotlivu, ktoré vôbec, a to ani v podstatných častiach spolu nekorešpondovali, kedy sa jednalo o jedinu výpoveď tohto svedka ako o jediný usvedčujúci dôkaz bez iných ďalších hodnoverných dôkazov svedčiacich voči obžalovanému vo vzťahu ku skutku v bode 3/ obžaloby súd musel mať zásadné pochybnosti o uznaní viny obžalovaného a tohto práve s poukazom na tieto vážne pochybnosti v zmysle zásady in dubio pro reo mal oslobodiť spod obžaloby pri skutku v bode 3/ obžaloby obdobne, ako tak učinil pri skutkoch v bode 1/ a 2/ obžaloby. Navyše, ak Špecializovaný trestný súd zbral okrem iného nekriticky ako základ pre uznanie viny u obžalovaného aj trestný rozkaz, ktorým bol odsúdený svedok R. R. v inom trestnom konaní z dôvodu tzv. zrkadlovosti konaní, jednoznačne tým porušil princíp prezumpcie neviny u obžalovaného a poprel tak zásadu presumptio boni viri". Ďalej obžalovaný poukázal na rozhodovaciu činnosť relevantných orgánov ochrany práva, z ktorej plynúce závery sa podľa jeho názoru vzťahujú aj pre trestnú vec menovaného.

Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný P. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na podklade ním podaného odvolania tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a) až písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zruší rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T/36/2019, z 25. februára 2020 vo vzťahu ku skutku v bode 3/ obžaloby a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodne tak, že podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného J. P. oslobodí spod obžaloby.

Obžalovaný obdobne tak využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu prokurátorky, argumentujúc v podstate nasledovne:

„Nemožno súhlasiť s názorom prokuratúry, ktorá nesúhlasí so spochybnením výpovedí svedkov D. T., F. X. st. a I. A.. Tieto výpovede boli jednoznačne vyvrátené dôkazmi preukazujúcimi skutočnosť, že uvedení svedkovia nemohli v deň volieb prísť do osobného kontaktu s obžalovaným ... Toto potvrdili všetci členovia volebnej komisie a nemožno súhlasiť s názorom prokuratúry, že to boli väčšinou zamestnanci obecného úradu a známi obžalovaného ako starostu obce. Vo volebnej komisii boli napríklad i F. X. ml., syn svedka F. X. st., ktorý tiež potvrdil, že P. v deň volieb okrem času, kedy odvolil sa na obecnom úrade nenachádzal. Potvrdil to i svedok J. N., ktorý nie je ani zamestnancom obecného úradu ani známym starostu. Jednoznačný dôkaz neprítomnosti starostu P. na obecnom úrade v deň volieb po tom ako odvolil, je záznam z kamerového systému obce, ktorý prokuratúra ako keby nebrala do úvahy".

„Odvolanie prokuratúry proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T/36/2019, z 25. februára 2020 považuje obžalovaný J. P. za neodôvodnené a dôkazne absolútne nepodložené a ako také ho navrhuje odvolacím súdom v celom rozsahu zamietnuť v zmysle § 319 Trestného poriadku".

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd" alebo „odvolací súd") ako súd odvolací preskúmal na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, pričom vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného J. P. v zmysle ním označeného rozsahu odvolaním napádaných skutočností i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku vo vzťahu k výroku pod bodom 3/ odsudzujúcej časti rozsudku. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd následne po vykonaní takto vymedzeného prieskumu zistil, že odvolanie prokurátorky je nedôvodné.

Odvolanie obžalovaného J. P. naproti tomu odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné.

Pri prijatí vyššie vyjadrených záverov sa najvyšší súd spravoval nasledovnými úvahami.

+ + +

Najvyšší súd najskôr vo všeobecnosti konštatuje, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Trestného poriadku, voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Odvolací súd zároveň na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním aktuálnej správy o povesti na obžalovaného z č. l. 423, aktuálneho odpisu z registra trestov z č. l. 431, pracovnej zmluvy z č. l. 428-430 a záznamu o výrobe a vyskladnení ovocných destilátov z č. l. 220 - 223.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia Špecializovaného trestného súdu, najvyšší súd nemá po preskúmaní predloženého spisu v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu žiadne pochybnosti o správnosti záverov prijatých Špecializovaným trestným súdom ústiace čo do oslobodzujúcej časti dotknutého rozsudku tak, ako je opísané v skutkovej vete jeho výrokovej časti (konkrétne v bodoch 1/ a 2/ obžaloby).

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne presvedčivo vysvetlil na základe akých dôkazov dospel k záveru o oslobodení obžalovaného spod obžaloby vo vyššie naznačenom rozsahu, pričom neopomenul uviesť ich vlastné vyhodnotenie v spojení s detailným opisom ďalších rozhodných úvah, ktorými sa spravoval pri vyslovení predmetného záveru. Špecializovaný trestný súd vyvodil v tejto časti z dôkazov v zásade správne a obsahu predloženého spisu aj vecne zodpovedajúce zistenia. Najvyšší súd preto uzatvára, že hodnotenie dôkazov zo strany Špecializovaného trestného súdu v príslušnej časti ani náznakom neodporuje základným princípom logického myslenia a takisto netrpí ani inými zjavnými vadami, pri ktorých by odvolací súd zásadne „spozornel“.

Čo sa týka argumentácie prokurátorky tak, ako je formulovaná v ňou podanom odvolaní, najvyšší súd uvádza, že ak prokurátorka najskôr vo všeobecnosti konštatuje, že Špecializovaný trestný súd sa s vykonanými dôkazmi vysporiadal nedôsledne, nie je odvolaciemu súdu zrejmé, z akého reálneho dôvodu má prokurátorka pochybnosti o dôslednosti postupu Špecializovaného trestného súdu pri vyhodnocovaní jednotlivých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní (§ 2 ods. 19 Trestného poriadku). Je tomu tak z dôvodu, že predmetné dôkazné prostriedky - svedecké výpovede - označované prokurátorkou v podanom odvolaní netrpia „len“ podstatnými, ale priam diametrálnymi rozpormi vo výpovediach tam menovaných svedkov (T., X. st., A.). Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje nielen na obsah jednotlivých zápisníc o hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom, avšak najmä na „pôvodne“ uvádzané verzie o priebehu skutkov opísaných v bodoch 1/ a 2/ skutkovej vety obžaloby.

Pre úplnosť a čo najpresnejšiu identifikáciu dotknutých rozporov najvyšší súd nižšie poukazuje na niektoré zistenia, ktoré majú objektívny podklad v obsahu predloženého spisu.

Svedok T. (osobnú súvislosť menovaného treba vidieť vo vzťahu ku skutku opísanému v bode 1/ podanej obžaloby) v prípravnom konaní v rámci výsluchu konaného 17. januára 2019 (č. l. 71 a nasl., vyšetrovací spis) uviedol, že „viem o tom, že J. P. mal svojich ľudí, ktorí podplácali obyvateľov našej obce, aby si podchytili voličov a získal od nich hlasy. Toto som videl, aj počul, ale nevediem konkrétne mená, nakoľko sa obávam o život a zdravie jednak svoj ako aj mojich blízkych ... ja som bol deň pred voľbami na obecnom úrade za ... P., ktoré som požiadal o finančnú pôžičku, nakoľko som nemal peniaze a v tom čase som bol nezamestnaný. On mal v tom čase dosť vypité, pričom mi na to povedal, že pokiaľ ho budem voliť, tak mi dá 20 Eur, ktoré mu nebudem musieť vracať. Ja som mu povedal, že ho budem voliť, aby mi dal tých 20 Eur, na čo mi on povedal, že on mi ich dá v deň volieb po tom, ak sa mu preukážem, že som ho volil, teda, že si odfotím hlasovací lístok so zakrúžkovaním jeho mena ... nasledujúci deň som prišiel na obecný úrad si odvoliť, čo bolo niekedy ráno ... po vyjdení z hlasovacej

miestnosti sa na schodoch vedúcich na poschodie nachádzal J. P. ... ukázal som mu fotku hlasovacieho lístku v mobile ... mi povedal, aby som ju vymazal z mobilu, čo som aj urobil pred ním a on mi potom dal 20 Eur. Ešte uvádzam, že ja som si spravil dve fotky hlasovacieho lístka, pričom pred starostom (pozn.: obžalovaným) som vymazal iba jednu ... ja som si vtedy ráno na schodoch všimol, že je starosta opitý a počul som, že ho potom z tohto dôvodu museli aj odviezť, a to jedna členka volebnej komisie".

Na strane druhej sa odvolaciemu súdu ako pozoruhodnou javí skutočnosť, že po prehraní záznamu vyhotoveného kamerovým systémom nainštalovaným na budove Obecného úradu I. (v čase konania volieb, t. j. od 07.00 hod. do 22.00 hod. z 10. novembra 2018 - dátum a čas konania volieb) menovanému svedkovi tento po zistení, že sa na ňom v rozhodnom čase vôbec nenachádza v prítomnosti starostu - obžalovaného P. - napriek tomu zotrval na obsahu ním uvádzanej svedeckej výpovede. Navyše dodal, že nikto ho so starostom nevidel. V tejto súvislosti je potrebné zvýrazniť, že menovaný najskôr uviedol, že obžalovaný P., cit.: „mal mať v dedine svojich ľudí", ktorí mali zabezpečiť jeho „pohodlné" zvolenie za starostu tým spôsobom, že v jeho mene budú takpovediac „kupovať hlasy".

Táto skutočnosť však nezostala v ďalšom priebehu konania výraznejšie povšimnutá. K tomu odvolací súd poznamenáva, že ako pomerne zvláštne by chápal také údajné konanie obžalovaného, ktorý by napriek tomu, ak by aj skutočne „mal ľudí" na zabezpečenie voličských hlasov v predmetných voľbách (teda konal by prostredníctvom tretích osôb), oslovil s akoukoľvek korupčnou ponukou priamo svedka T. a neurobil by tak napríklad prostredníctvom „svojich ľudí" tak, ako uvádza sám svedok T.. Najvyššiemu súdu sa preto ako krajne rozporuplný javí samotný priebeh údajného odovzdania „odmeny" za vopred dohodnuté konanie (odovzdanie hlasu obžalovanému vo voľbách na starostu obce I.), ku ktorému malo dôjsť na schodoch obecného úradu. Na tom nič nemení (vskutku paradoxná) skutočnosť, že svedok T. napriek objektívne verifikovanej skutočnosti, že v dotknutom čase sa na príslušnom mieste nenachádzal nikto (a toľž nie menovaný v spoločnosti obžalovaného P.), zotrval na svojom naratívne ohľadom priebehu odovzdania „odmeny" oproti preukázaniu fotografickou snímku „správne vyplneného" volebného lístku, t. j. volebného lístku, na ktorom je zakrúžkované meno obžalovaného ako kandidáta na starostu obce I.. Tu si je potrebné uvedomiť, že verziu prezentovanú svedkom T. spochybňujú už len niektoré z ním uvádzaných podporných tvrdení, ktoré boli v zmysle vykonaného dokazovania, ak nie vyvrátené, tak čo do „uveriteľnosti" a ich pravdivostnej hodnoty ako celku oslabené tak, že ich dôkazná kvalita je priam zanedbateľná. Príkladmo možno uviesť menovaného svedka, podľa ktorého bol obžalovaný v deň volieb taký opitý, že nevedel poriadne stáť na nohách, a preto ho musela z budovy Obecného úradu odviezť nejaká „žena z obecného úradu". Naproti tomu, ale treba poukázať na tvrdenie obžalovaného, ktorý vo vzťahu k naznačenému uviedol, že v deň volieb bol okolo 06.30 hod. otvoriť volebnú miestnosť, pričom na obecný úrad sa dostavil obecným autom - keďže volebná komisia potrebovala k dispozícii obecné auto, aby mohla po ukončení volieb odviezť volebné lístky do I. T., zaviezla ho na obecnom aute domov p. X. (č. l. 318 a nasl., súdny zväzok). Obžalovaný napokon ani sám nepoprel, že v deň volieb konzumoval alkohol, nakoľko sám uviedol, že „triezvy som zostal asi až do 10 alebo 11 hodiny, kedy som si doma vypil domácu pálenku".

K tomu možno dodať, že najvyššiemu súdu sa toto „priznanie" obžalovaného javí ako znak skutočnej úprimnosti, nakoľko okolnosť, že alkoholické nápoje pil (pričom dokonca sám pripustil, že niekedy funkciu starostu vykonával pod vplyvom alkoholu) v časovom rozmedzí mimo údajného spáchania skutku pod bodom 1/ obžaloby, je pre otázku jeho viny, resp. neviny bez väčšieho významu. Inými slovami povedané, obžalovanému nebránilo nič v tom, aby periodicitu jeho užívania alkoholických nápojov úplne zapíeral, resp. túto zľahčoval. Túto skutočnosť potvrdila aj manželka obžalovaného, ktorá uviedla, že obžalovaný bol ráno v deň volieb triezvy a po návrate z volebnej miestnosti v priebehu dňa pil „domáce, ktoré sme mali doma", resp. že doma spoločne zotrvali až do večera, pričom v doobedňajších hodinách išla s ich deťmi na ihrisko, ktoré sa nachádza priamo oproti ich domu, na ktorý mala zachovaný výhľad a nevšimla si, že by k nim domov niekto prišiel, resp. že by z ich spoločného obydľia obžalovaný niekam odchádzal (č. l. 337 a nasl., súdny zväzok).

Takisto ani svedkovia N., K., X. (č. l. 353 a nasl., súdny zväzok), si nevšimli, že by obžalovaný javil po príchode na obecný úrad (pozn.: kedy bol ráno v deň volieb odomknúť volebnú miestnosť) známky

požitia alkoholu. Naopak potvrdili, že prišiel sám na obecnom osobnom motorovom vozidle, ktoré šoféroval, pričom následne po otvorení volebnej miestnosti ho domov zaviezla svedkyňa X., nakoľko volebná komisia predmetné osobné motorové vozidlo potrebovala pre finalizovanie volieb.

Na tom nič nemení ani konštatovanie svedka F. X. ml. (mimochodom, syna F. X. st., ktorý mal v zmysle bodu 2/ skutkovej vety výrokovej časti podanej obžaloby od obžalovaného prijať sumu 20 Eur za to, že ho „zakrúžkoval“ a ktorého výpoveď Špecializovaný trestný súd - a ako vyplynie z ďalšieho textu tohto rozsudku, je tomu tak v zhode s odvolacím súdom - vyhodnotil ako neverohodnú, v čom odvolací súd vidí minimálne náznak „synovskej snahy“ napomôcť výpovednej verzii svedka X. st.), podľa ktorého (a žiadneho iného člena volebnej komisie, resp. manželky obžalovaného) mal mať obžalovaný „vyťaté“ tak, že ho svedkyňa X. mala z budovy obecného úradu doslova „vyhodiť“, resp. „odpratať“. Pozoruhodné je, že vo svojej výpovedi v prípravnom konaní menovaný svedok konštatoval, že svedkyňa X. bola obžalovaného von len „odprevadiť“ (č. l. 179 a nasl., vyšetrovací spis). V rozpore s obsahom svojej skoršej výpovede, v zmysle ktorej bol svedok D. T. voliť spoločne s manželkou a obdobne tak bol voliť aj jeho otec, svedok X. st. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že si ich účasť nepamätá (č. l. 333 a nasl. súdneho spisu).

Obdobne tak nebolo žiadnym spôsobom preukázané tvrdenie svedka T. spočívajúce v tom, že policajnej hliadke prítomnej pri konaní volieb v obci I. nahlásil, že „predal“ svoj voličský hlas. V tomto smere treba poukázať na obsah výsledku žiadosti o poskytnutie súčinnosti adresovanej Špecializovaným trestným súdom Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Revúcej, z ktorého vyplynulo, že príslušný útvar Policajného zboru vykonal kontrolu obsahu jednotlivých záznamov zo služieb celkovo 12 (dvanástich) hliadok vykonávajúcich kontrolu priebehu volieb v deň ich konania v obci I., pričom bolo zistené, že žiadnej hliadke počas výkonu služby neboli fyzickou osobou oznámené akékoľvek relevantné informácie, ktoré by mohli nasvedčovať prípadnej protiprávnej aktivite spočívajúcej v ovplyvňovaní priebehu, resp. výsledkov volieb (viď č. l. 342 spisu, súdny zväzok).

Preto ani odvolací súd neuveril svedeckej výpovedi menovaného, ktorý mimo iné konštatoval, že pred obecným úradom sa mala nachádzať osoba, ktorá na pokyn obžalovaného zabezpečovala „u Cigánov voličské hlasy, týchto tam bolo viac, pili alkohol, ale policajná hliadka mi oznámila, že sa im tú osobu zaistiť nepodarilo, lebo ju nevedeli identifikovať“ (č. l. 321, detto). Osobu poverenú starostom na hlavnom pojednávaní už svedok T. vôbec nechcel označiť ani menovať z dôvodu, že sú „v príbuzenskom pomere a ja nechcem mať v rodine problémy. Poznám aj iné osoby, ktoré mali starostovi zabezpečiť výhru, avšak jedná sa o ďalšiu osobu v príbuzenskom pomere k mojej manželke, a preto sa k tomu nechcem vyjadrovať“ (č. l. 322, detto).

Napokon aj svedok T. na hlavnom pojednávaní v konečnom dôsledku skonštatoval, že cit.: „on osobne“ nevidel, že by obžalovaného zamestnanci obce v deň volieb v dôsledku opitosti nakladali do auta, pričom k jeho „absencii“ na kamerovom zázname uviedol pomerne svojrázne vysvetlenie, a síce: „... so záznamom z týchto priemyselných kamier sa dá robiť všeličo, teda vystrihnúť, vymazať, pretočiť, prípadne záznam inak upraviť, pretože mám s tým skúsenosti, keďže som sa kamerovými systémami istý čas pracoval ... to dokáže aj malé decko ...“ a pod. (č. l. 322 a nasl., detto).

Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že túto svoju údajnú pracovnú skúsenosť svedok T. v rámci svojho výsluchu v prípravnom konaní vôbec neuvádzal napriek tomu, že bol s absenciou záznamu svojej osoby na dotknutom kamerovom zázname priamo konfrontovaný vyšetrovateľom a tento mu bol aj prehratý. Zároveň odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že je z rozumného hľadiska zjavne vylúčené, aby bližšie nijako nestotožnené osoby dodatočne a priam konšpiratívnym spôsobom upravovali kamerový záznam umiestnený na budove obecného úradu obce I., ktorá má podľa údajov evidovaných Štatistickým úradom Slovenskej republiky (pozn.: stav v roku 2016) 607 (šesť sto sedem) obyvateľov práve takým spôsobom, aby „zamenili“ chronologické dáta obsiahnuté na kamerovom zázname presne tak, aby tieto korešpondovali akokoľvek v prospech obžalovaného - napríklad tak, že by „premazali“ časť záznamu z ranných hodín, kedy sa obžalovaný preukázateľne zdržiaval na obecnom úrade (hoci aj len na krátku dobu) tak, že by z neho fyzicky vymazali stretnutie obžalovaného so svedkom T., ktorý je

na kamerovom zázname prítomný v čase od 12:57 hod. až 13.04 hod. v spoločnosti troch žien.

Zostáva konštatovať, že odvolací súd si ani pri najvyššej možnej miere rozvinutej imaginácie nevie predstaviť, akým spôsobom by následne došlo k „umelému vloženiu“ záznamu osoby svedka T. v naposledy uvedenom čase bez toho, aby predmetný kamerový záznam hoci aj pri skutočne pozornom opätovnom prehraní vykazoval známky jeho dodatočnej úpravy vo vyššie naznačenom smere. Najvyššiemu súdu sa preto javí vysvetlenie svedka T. ohľadom prípadnej manipulácie s dotknutým obrazovým záznamom z kamery umiestnenej na obecnom úrade obce I. ako úplne účelové, pričom k hodnovernosti výpovede menovaného rozhodne neprispela ani jeho snaha o vlastnú prezentáciu svojich údajných vedomostí o fungovaní kamerových systémov, ktorú odvolací súd považuje ako skôr improvizovanú obranu proti spochybneniu ním pôvodne uvádzaných skutočností. Práve naopak, po oboznámení sa s obsahom predloženého spisu ako aj so zvukovým záznamom hlavného pojednávania tvoriacom neoddeliteľnú súčasť spisového materiálu odvolaciemu súdu nezostáva nič iné len parafrázovať konštatovanie Špecializovaného trestného súdu, ktorý mimoriadne výstižne uviedol, že v okamihu, ako sa svedkom obžaloby de facto „rozpadla“ nimi zhodne prezentovaná (a podľa všetkého vopred zaranžovaná) verzia priebehu skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu v zmysle bodov 1/ a 2/ podanej obžaloby, uchýlili sa k bizarným a nelogickým vysvetleniam rozporov, ktoré prirodzene vznikli medzi objektívne preukázanou realitou a konštatovaniami, ktoré menovaní prezentovali v procesnom postavení svedkov.

Platí pritom, že početné množstvo skôr identifikovaných svedkov (menovite svedkovia K., X., N.) potvrdili, že obžalovaný bol po otvorení volebnej miestnosti odvezený domov svedkyňou X. a na obecný úrad sa už nevrátil. Finálne k hodnovernosti svedeckej výpovede svedka T. možno snáď len v stručnosti odkázať na konštatovanie svedkyne K., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že ako fajčiarka počas konania volieb častokrát vyšla z volebnej miestnosti, pričom videla, ako sa svedok T. spoločne so svedkom A. vozia na motorovom vozidle pred obecným úradom. Je potrebné poznamenať, že menovaná svedkyňa osobitne zdôraznila, že videla, ako svedok A. (pozn.: protikandidát obžalovaného v totožných voľbách) ponúka a kupuje tam sa nachádzajúcim „cigáňom“ alkohol a počula ho rozprávať im, že voľby vyhrá práve on (č. l. 354 a nasl., súdny zväzok). Čo samo sebou s poukazom na § 2 ods. 15 Trestného poriadku nemožno chápať ako skutočnosť, ktorá by „obrazne povedané, „prevrátila stôl“ s takto načrtnutým skutkovým stavom v zmysle jeho naozaj presného ustálenia Špecializovaným trestným súdom (a ani odvolací súd sa neuchýli ku konštatovaniu vedúcemu k náznaku, že existujú dôvodné pochybnosti o tom, či niektoré osoby vôbec vypovedajú v „správnom“ procesnom postavení), avšak minimálne z hľadiska motívu príslušných svedkov ide o okolnosť, ktorá nemohla zostať bez povšimnutia ani v konaní pred odvolacím súdom a ku ktorej sa najvyšší súd vyjadrí k ďalšom texte tohto rozsudku nižšie.

Z uvedeného je možné jednoznačne konštatovať existenciu výrazných rozporov nielen medzi pôvodnou výpoveďou svedka T. z prípravného konania voči skutočnostiam, ktoré menovaný prezentoval na hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom, no v nemenej významnej miere najmä v porovnaní s objektívnou realitou. Najvyšší súd, súc si vedomý vágnosti dotknutého pojmu v tejto súvislosti konštatuje, že tento záver prijal predovšetkým s poukazom na verifikovanú skutočnosť, že „verzia“ prezentovaná svedkom T. ohľadne údajnej „dohody“ predchádzajúcej ním uvádzanému prijatiu sumy 20 Eur za zaujatie „správneho postoja“ k voľbám starostu v obci I. zostala v porovnaní s ostatnými v konaní pomerne jednoznačne ustálenými skutkovými okolnosťami čo do presvedčivosti v kvalitatívne tak bezvýznamnej miere, že odvolací súd jej ani pri tej najširšej možnej miere benevolencie skrátka nemohol uveriť, a to ani s odkazom na ostatné v konaní vykonané dôkazy, ktoré budú predmetom ďalších úvah odvolacieho súdu v nasledujúcom texte tohto rozsudku.

Najvyššiemu súdu preto nezostalo v zhode so Špecializovaným trestným súdom nič iné len súhrnne skonštatovať, že priebeh udalostí opisovaných svedkom T. (inými slovami povedané, jeho „verzia“) sa v zmysle ich vzájomnej koherencie a presvedčivosti na hlavnom pojednávaní jednoducho „rozpadli“ tak, ako sa de facto úplne oslabili argumenty obžaloby (tzn. prokurátorky) vo vzťahu ku skutku v bode 1/ podanej obžaloby, ktorého spáchanie sa kládlo za vinu obžalovanému. Len pre ilustráciu možno uviesť,

že svedkovia - členovia volebnej komisie (uvádzaní menovito vyššie) dokonca vylúčili aj tú skutočne krajnú eventualitu, v zmysle ktorej by sa svedok T. mohol v deň konania volieb „dostať do kontaktu“ s obžalovaným P. tak, že by využil (a obdobne tak, že by takto konal obžalovaný) zadný vchod do obecného úradu, nakoľko tento bol zamknutý (napr. výpoveď svedkyne X., č. l. 357 a nasl., súdny zväzok).

Čo sa týka údajnej „dohody“ svedka T. s obžalovaným „deň vopred“ ohľadom „odmeny“ za hlasovanie v komunálnych voľbách, treba poukázať na obsah výpovede manželky obžalovaného E. P., ktorá konštatovala, že obžalovaný bol deň pred voľbami v práci a následne sa nachádzal v pálenici. Ona sa zdržiavala celý deň doma; nikto k nim neprišiel tak na návštevu, ani „k ich domu“ (č. l. 337 a nasl., detto). K tomu pristupuje obsah výpovedí svedkov L. a R. R. (č. l. 212 a nasl., č.l. 224 a nasl., vyšetrovací spis) resp. D. P. (č. l. 232 a nasl., detto; pozn.: všetci menovaní uviedli aj na hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom v zásade úplne totožné skutočnosti). Svedok L. R., ktorý je zamestnancom obecnej pálenice liehu uviedol, že 9. novembra 2018 (deň pred voľbami starostu) mali mať v pálenici voľno, ale ešte predtým pálenicu navštívil obžalovaný spolu so svedkom D. P. a požiadali ich, aby im v tento deň (9. novembra 2018) vypálil destilát. Obžalovaný so svedkom P. prišli okolo 09.30 hod., doniesli cca 250 litrov kvasu a jeho vypálenie trvalo zhruba do 14.30 hod., pričom v pálenici sa nachádzal aj syn svedka L. R. R. R. Pokiaľ obžalovaný a svedok P. odišli, mohlo byť aj 15.00 hod., nakoľko „oni medzi tým aj koštovali - ochutnávali vypálený destilát“. Obžalovaný bol celý čas v pálenici a nikam sa nevzdialil, až okolo 15.00 hod., kedy odišiel po „vypálení“. Menovaný svedok v rámci výsluchu priložil záznam o výrobe a vyskladnení ovocných destilátov za zdaňovacie obdobie od 2. novembra až 30. novembra 2018. Z položky pod č. 139 je zrejmé, že svedkovi D. P. bol 9. novembra 2018 vyrobený destilát z jablčného kvasu (č. l. 220, vyšetrovací spis). Svedok R. R., ktorý obdobne ako jeho otec L. R. pracuje v obecnej pálenici potvrdil skutočnosti uvádzané svedkom L. R., nakoľko sa počas „pálenia“ destilátu nachádzal v pálenici; na otázku povereného príslušníka PZ, odkiaľ si pamätá na pomerne presné údaje k uvedenému dňu uviedol, že kvôli tomu, že „v ten deň boli v našej pálenici len oni, čo sa stávalo len zriedkavo, že by bol len jeden zákazník ... oni mali u nás vopred rezervovaný celý deň“. Takisto potvrdil, že obžalovaný sa spolu so svedkom P. a ďalšou osobou, ktorú nepoznal zdržiaval v pálenici počas celého „pálenia“ destilátu, medzi tým chystal drevo, umýval sudy, čo je úlohou zákazníkov. Napokon, svedok D. P. uviedol, že s obžalovaným nakladal dňa 9. novembra 2018 v čase okolo 08.30 hod. spoločne u svedka do auta kvas, okolo 09.00 hod. boli pri pálenici a pri „pálení“ im pomáhal aj J. L.. Na vypálenie mali cca 250 litrov kvasu, počas jeho „vypálenia“ zostali celú dobu v pálenici, spoločne (obžalovaný, svedok P. a J. L.) odišli okolo 14.30 hod. domov ku svedkovi P., pričom obžalovaný sa počas „pálenia“ nikam nevzdialil; od svedka L. odišiel okolo 15.30 hod. Svedok J. L. (č. l. 247, detto) tieto skutočnosti v zásade úplne potvrdil s tým, že kvas nakladali „doma u D.“. Obžalovaný bol celý čas v pálenici, nakoľko bola ešte zima, tak spoločne sedeli v miestnosti, kde je aj kotol a opierali sa o piecku; „samozrejme sme aj koštovali vypálenú pálenku, dal si aj J. P., takže určite by odtiaľ neodišiel autom. Tu chcem ešte uviesť, že je zaužívané ostať v pálenici počas celej doby pálenia pálenky, aby táto bola dobrá“.

Tým je do rozhodujúcej miery rozptýlená aj hodnovernosť skutočností uvádzaných svedkom T. ohľadom predchádzajúcej „dohody“ menovaného s obžalovaným, ku ktorej malo dôjsť „deň pred voľbami“, a to „niekedy pred obedom alebo na obed, už presne neviem“ (č. l. 321 a nasl., súdny spis).

Naopak, je objektívne preukázané, že obžalovaný v deň predchádzajúci konaniu volieb už o 08.30 hod. ráno nakladal spolu so svedkom P. u menovaného do auta kvas na výrobu destilátu a následne zotrval v pálenici až do 14.30 hod.; okolo 15.30 hod. odišiel domov od svedka L.. No a napokon platí, že ak mal byť počas uzatvárania údajnej „dohody“ o „kúpe“ voličského hlasu deň pred voľbami obžalovaný opitý, resp. by mal mať vypité tak, ako tvrdí svedok T., zrejme len s ťažkosťami by pokračoval v nakladaní kvasu, resp. v ďalšom pití alkoholu formou priebežného „košovania domácej“ v pálenici tak, aby na ňom menovaní svedkovia nevideli známky opitosti.

Súhrnne vzaté preto platí záver Špecializovaného trestného súdu ohľadom objektívne preukázanej a opakovane verifikovanej skutočnosti, že obžalovaný sa jednoznačne a nespochybniteľne nachádzal v

budove obecného úradu, resp. v jeho bezprostrednej blízkosti výlučne v skorých ranných hodinách, a to najneskôr (s odchýlkou niekoľkých sekúnd) do 7.17 hod., kedy po „otvorení volieb“ z budovy obecného úradu odišiel spoločne so svedkyňou X. a v daný deň sa už v rozhodnom čase a mieste, kedy malo dôjsť k spáchaniu tak skutku v bode 1/, ako aj v bode 2/ obžaloby na obecný úrad nevrátil.

S odkazom na skôr konštatované rozpory vo svedeckých výpovediach ako aj ostatných podstatných skutkových okolnostiach, o ktorých pomerne košatým spôsobom v rovno niekoľkých variáciách ich zrejme len imaginárneho deja vypovedali vyššie uvedené osoby odvolací súd uzatvára, že k obom označeným skutkom - prozaicky povedané - nemohlo dôjsť.

Čo sa týka skutku pod bodom 2/ obžaloby (t. j. opätovne skutku uvedeného v obžalobe, spod ktorej bol v tomu zodpovedajúcej časti obžalovaný oslobodený), možno uviesť v zásade také konštatovania, ktoré sú zhodné s vyššie podrobne uvedenou argumentáciou odvolacieho súdu, resp. v odôvodnení rozsudku Špecializovaného trestného súdu. Spoločným menovateľom pre stotožnenie sa so záverom Špecializovaného trestného súdu je pre odvolací súd znovu až priesačná rozporupnosť v skutočnostiach uvádzaných za účelom usvedčenia obžalovaného ako aj opätovná „pestrosť“ v jednotlivých verziách ponúkaných nižšie menovanými osobami ohľadom skutkového deja predchádzajúcemu podaniu obžaloby.

Odvolací súd v tejto súvislosti v prvom rade poukazuje na skutočnosti uvádzané svedkom F. X. st. Menovaný vo svojej prvej výpovedi v prípravnom konaní zo 14. novembra 2018 (č. l. 79 a nasl., vyšetrovací spis) v zásade tvrdil, že v deň konania volieb išiel okolo 8.00 hod. na obecný úrad za účelom hlasovania vo voľbách starostu obce I., kde sa na schodišti obecného úradu stretol s obžalovaným P.. Tento ho mal údajne hneď osloviť s tým, že ak ide voliť, resp. pokiaľ ho (pozn.: obžalovaného) bude voliť za starostu, má si po zakrúžkovaní mena obžalovaného odfotiť volebný lístok, za čo mu obžalovaný sľúbil 20 Eur. Svedok peniaze údajne hneď minul v obchode, avšak „(som) si hneď potom aj uvedomil, že som nekonal vtedy dobre“ a v sobotu sa rozhodol, že „toto“ oznámi svojmu známemu I. A., lebo vedel, že má kontakt na políciu v P. P. a chcel túto vec hneď oznámiť. V rámci neskoršieho výsluchu konaného 17. januára 2019 (č. l. 85 a nasl. vyšetrovacieho spisu) na otázku vyšetrovateľa ale uviedol, že „dohoda“ medzi ním a obžalovaným prebehla asi dva alebo tri dni pred voľbami, kedy bol na obecnom úrade za starostom z dôvodu, že obec odpredala dom, v ktorom svedok býva a chcel si to s obžalovaným vydiskutovať. Vtedy sa „o nejakých peniazoch nebavili“, ale už niekoľko dní pred tým „sa vedelo, že kto bude starostu voliť, tak dostane 20 Eur“. Po prehratí obrazového záznamu vyhotoveného kamerovým systémom monitorujúcim budovu obecného úradu obce I. vyšetrovateľom menovanému, z ktorého vyplynulo, že budovu obecného úradu svedok opúšťal spoločne s manželkou aj R. R., pričom posledný vychádzal R. R., svedok uviedol, že si „teraz spomenul, že ja som vlastne vo volebnej miestnosti odvolil ako prvý a keď som vyšiel z miestnosti, tak ma hore zavola starosta. Manželka a R. volili až po mne a kým oni odvolili, tak ja som stačil ísť hore za starostom ...“.

Je preto pozoruhodné, že počas neskôr vykonaného výsluchu sa menovaný na otázku vyšetrovateľa, prečo v predchádzajúcej výpovedi tvrdil, že na schodišti do volebnej miestnosti obecného úradu sa stretol priamo s obžalovaným, ktorý ho mal v zásade osloviť, že ak ide voliť a bude voliť obžalovaného a ak túto skutočnosť preukáže fotkou hlasovacieho lístku so zakrúžkovaným menom obžalovaného (pozn.: svedok X. st. uviedol, že „krúžkoval“ iného kandidáta a síce J. O. - vid' č. l. vyššie), avšak teraz uvádza, že sa s obžalovaným pred voľbami nestretol a hlasovací lístok si nefotil, uviedol, že fotku hlasovacieho lístka určite nevyhotovil, nakoľko „ja neviem s mobilom fotiť“ a „neviem vymazávať fotky z mobilu. Čo sa týka mojej predchádzajúcej výpovede, určite ma nikto nenútil nejakým spôsobom vypovedať, ja som zápisnice podpísal dobrovoľne. Je pravda, že horšie počujem, slabšie aj čítam“. S poukazom na už skôr konštatovanú skutočnosť, že obžalovaný sa na obecnom úrade nachádzal najneskôr (s odchýlkou niekoľkých sekúnd) do 7.17 hod., kedy po „otvorení volieb“ z budovy obecného úradu odišiel spoločne so svedkyňou X., je - rovnako ako u svedka T. - opisované stretnutie svedka X. st. s obžalovaným P. vylúčené. Obdobne tak z obsahu predloženého spisu nie je zistiteľná akákoľvek skutočnosť podporujúca „verziu“ menovaného svedka o predchádzajúcej „dohode“ na obecnom úrade. Ak by aj k „dohode“ došlo, sám svedok napokon uviedol, že „o nejakých peniazoch sa

(pozn.: s obžalovaným P.) nebavili".

Tým sa úplne „rozplynula“ verzia skutkového deja prezentovaná menovaným svedkom v jeho skoršej výpovedi (odvolil prvý a kým odvolila jeho manželka a R. R., odišiel z budovy obecného úradu, kde ho mal na schodišti čakať starosta - obžalovaný P.). Už skôr konštatovaný záver Špecializovaného trestného súdu, v zmysle ktorého sa oba čiastkové útoky v bodoch 1/ a 2/ podanej obžaloby mali udiať len v skorých ranných hodinách (najdlhšie do 07:17 hodiny), je preto jediným logicky prípustným a vecne správnym, nakoľko v konaní nebol produkovaný žiaden iný dôkaz odôvodňujúci skutočnosť, že by sa obžalovaný mohol dostať do budovy obecného úradu „poza chrbát“ členov volebnej komisie alebo iných do úvahy prichádzajúcich svedkov. Inými slovami povedané platí, že v opačnom prípade by sa obžalovaný napriek tomu, že preukázateľne po otvorení volebnej miestnosti túto opustil spoločne so svedkyňou X., ktorá sa následne vrátila na miesto konania volieb, musel o cca hodinu dostať nepozorovane iným spôsobom nazad do budovy obecného úradu, kde by čakal na schodoch a nikto by si ho ani pri tomto „čakaní“ (či už na schodoch obecného úradu alebo inde) nevšimol, a to ani jeho vlastná manželka pri prípadnom opätovnom odchode zo spoločnej domácnosti na miesto konania volieb. Pre odvolací súd je však takáto variácia skutkového deja úplne nepredstaviteľná. V tejto súvislosti možno naostatok poukázať na výpoveď svedkyne X., ktorá vylúčila, že by sa do obecného úradu v deň volieb mohol niekto dostať iným ako hlavným vchodom, nakoľko všetky ostatné vstupy boli zamknuté; volebná komisia uzamkla aj kuchynku nachádzajúcu sa za zasadacou miestnosťou, nakoľko tam mali občerstvenie a dbali o to, aby tam nikto cudzí nemohol vojsť. Preto bol zadný vchod zamknutý.

Ďalej odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka I. A. (č. l. 123 a nasl., vyšetrovací spis) zo 17. januára 2019. Menovaný v zásade uviedol, že bol jedným z kandidátov v predmetných voľbách na starostu obce I. a bral to ako „normálnu súťaž“; neskôr k nemu domov mal prísť svedok X., ktorý mu povedal, aby sa nehneval, že starosta P. mu dal 20 Eur za to, že ho volil a malo k tomu dôjsť niekde na chodbe obecného úradu. Neskôr za svedkom A. prišiel aj svedok T., ktorý mu povedal „ten istý scenár“.

V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na skôr uvádzaný obsah výpovede svedkyne K., ktorá nad rámec vyššie vyjadreného uviedla, že podľa jej vedomostí tak F. X. st., ako aj D. T. pred voľbami podporovali I. A., varili spolu guláš, majú byť vzájomne rodinne prepojení, nakoľko manželka I. A. a manželka D. T. sú sesternice. V spojení s vyššie uvedeným však verzia prezentovaná svedkom I. A. pre jej fakticky žiadnu hodnovernosť ako usvedčujúci dôkaz vôbec neobstojí, nakoľko svedok X. (spomedzi viacerých vzájomne rozporuplných už ďalšiu) alternatívu prijatia úplatku v sume 20 Eur od obžalovaného na nejakej „chodbe obecného úradu“ pred tým, než vypovedal na hlavnom pojednávaní vôbec nespomínal.

Zároveň treba poukázať na skutočnosť, že svedok A. bol priamym „konkurentom“ obžalovaného P. vo voľbách starostu obce I.. Naostatok napr. svedok P. uviedol, že v obci I. „robí cigánskeho vajdu“ a svedok A. má v dedine zlú povesť, je konfliktný a vyvoláva v obci problémy. Takisto nie je možné opomenúť ani obsah svedeckej výpovede svedka J. L., ktorý konštatoval, že svedok A. tvrdil, že čokoľvek sa stane, bude v obci starostom a mal sa vyhrážať aj svedkovi L. (že ho zakope); keďže toto robí pred voľbami pravidelne a takýto nátlak mal svedok A. robiť aj na predchádzajúceho starostu, tak si „nič z toho nerobil“ (č. l. 358 a nasl., súdny zväzok).

Odvolací súd v úzkej súvislosti s obsahom predchádzajúceho odseku konštatuje, že pozornému čitateľovi je po oboznámení sa s doterajším obsahom tohto rozsudku zaiste zrejmé, že určité osoby mohli mať konkrétny motív na potrestaní obžalovaného a mohli koordinovať jednotlivé osoby za účelom usvedčenia obžalovaného. Inými slovami povedané, odvolaciemu súdu nezostáva nič iné len v zhode so Špecializovaným trestným súdom konštatovať, že pôvodne mienené „kľúčové“ usvedčujúce výpovede svedkov T., X. a A. vo vzťahu k bodom 1/ a 2/ výrokovej časti podanej obžaloby (spod ktorej bol obžalovaný P. v tom zodpovedajúcej časti oslobodený) nie sú ničím iným, než plastickým výsledkom vopred „zrežirovanej akcie“ svedka I. A.. Treba zdôrazniť, že je minimálne pozoruhodným, aby svedkovia T. a X. prišli v dôsledku toho, že ich kvôli údajnému úplatnému hlasovaniu „ťaží svedomie“ práve za svedkom I. A., o ktorého osobnostnom profile, povesti a proklamáciách v duchu „nech sa

stane, čo sa stane, voľby vyhrám ja" vypovedali vyššie menované osoby tak, ako je podrobne rozvedené vyššie. Akonáhle však boli prvotné výpovedné verzie svedkov T. a X. spochybňované (niektoré dokonca ešte vo fáze prípravného konania) najmä v porovnaní s objektívnou realitou, akákoľvek „uveriteľnosť“ alebo dôveryhodnosť nimi poskytovaných skutočností o tom, čo je im o údajnom trestnom čine známe bola fakticky znegovaná na marginálnu úroveň v dôsledku existencie rozporov v ich výpovediach. Tieto rozpory sú navyše takého charakteru, že už len pri „inventúre“ skutkových tvrdení menovaných bolo vskutku (zaiste aj pre Špecializovaný trestný súd) obtiažne vôbec sa v jednotlivých „verziách“ prezentovaných svedkami obžaloby najprv zorientovať v dôsledku ustavičnej zmeny nimi uvádzaných skutočností a niektorých až bizarne svojráznych vysvetlení rozporov, ktoré logicky podľa všetkého v dôsledku vopred „naučenej“ verzie prirodzene vznikli v rámci ich výsluchov počas hlavného pojednávania. Odvolací súd je totiž názoru, že menovaní mali od počiatku pomerne jednoznačný motív vypovedať na podklade vopred napísaných „nôt“, ktorých autor je minimálne odvolaciemu súdu s poukazom na vyššie vyjadrené s mierou hraničiacou s absolútnou istotou známy.

Preto najvyšší súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom uzatvára, že pre uznanie obžalovaného P. za vinného za spáchanie skutkov aj v bodoch 1/ a 2/ podanej obžaloby jednoducho niet žiadneho hodnoverného a nespochybniteľného dôkazu, ktorý by oprávňoval odvolací súd vysloviť záver o vine obžalovaného aj v tejto časti podanej obžaloby.

Stručne vzaté a podčiarknuté: výpovede svedkov T., X. a A. ani len náznakom nevytvárajú čo i len okrajovo akceptovateľný a uveriteľný náčrt ucelenej sústavy dôkazov o vine obžalovaného, a to z jedného a pomerne простého dôvodu: ich mizivej vierohodnosti. K uveriteľnosti nimi uvádzaných skutočností súčasne negatívne prispela pomerne „štedro“ podložená negatívna motivácia svedka A. ohľadom (ne)úspechu obžalovaného v obecných voľbách a jeho pozoruhodnou ingerenciou k „ochote“ vyššie označených svedkov vypovedať vo vyššie podrobne naznačenom obsahu.

S odkazom na vyššie vyjadrené preto najvyšší súd odvolanie prokurátorky a v ňom obsiahnutú argumentáciu zamietol ako nedôvodnú, pričom v celom rozsahu a bez potreby duplicitného opakovania tam vyjadrených úvah odkazuje na príslušnú časť argumentačnej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, ktorý logicky, jasne, výstižne a vecne správne vyjadril dôvody, na podklade ktorých obžalovaného oslobodil v tomu zodpovedajúcom rozsahu spod podanej obžaloby.

+ + +

Ďalej najvyšší súd podrobil odvolaciemu prieskumu odvolanie obžalovaného v spojení s tam uvedenými odvolacími námietkami. V rámci tejto prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, a síce s poukazom na nasledovné.

Podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku platí, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie; orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Trestný poriadok teda predpisuje povinnosť súdu náležite zistiť skutkový stav ako aj zásadu voľného hodnotenia dôkazov. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda tieto hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a následne dospel k logicky odôvodneným úplným skutkovým zisteniam, nemôže odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť len z dôvodu, že sám dospeje na základe svojho presvedčenie k inému hodnoteniu tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

V súvislosti s trestnou vecou obžalovaného znamenajú vyššie uvádzané teoretické závery to, že verzia zakladajúca trestnú zodpovednosť obžalovaného musí byť preukázaná mimo rozumnú pochybnosť. Predpoklad uvádzaný najvyšším súdom je zároveň treba v naznačenej súvislosti chápať tak, že ak je možné v konkrétnej trestnej veci dospieť k niekoľkým, čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým verziám, má súd povinnosť prikloniť sa k tej eventualite, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia. Platí pritom, že pre eventualitu uznania obžalovaného za vinného musí byť daný predpoklad, že súhrn vykonaných dôkazov predstavuje logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti vo vzťahu k identifikácii skutkového deja a jeho páchatel'a.

Čo sa týka konkrétnej odvolacej argumentácie obžalovaného, možno pre prehľadnosť stručne zovšeobecniť, že jej leitmotívom je predovšetkým nedostatočné vysporiadanie sa s výpoveďou svedka R. R., ktorý bol mimo iné odsúdený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T/40/2019, zo 17. januára 2020 (č. l. 229 a nasl., pripojený spis Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T/40/2019) za tzv. „zrkadlový“ trestný čin - prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Trestného zákona ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 10. novembra 2018 v presne nezistenom čase v odpoľudňajších hodinách v obci I., okres I., v časti I. pri vchodových dverách od rodinného domu č. XXX patriaceho J.B., prijal od J. B. ... kandidáta za starostu obce I. v komunálnych voľbách konaných dňa 10. novembra 2018, sumu 20 Eur za to, že mu vo voľbách odovzdal svoj hlas, čo preukázal fotografiou volebného lístku vyhotovenou mobilným telefónom, z ktorej vyplývalo, že ho zakrúžkoval za kandidáta na starostu obce I.

Výpoveď svedka R. má byť okrem toho, že trpí zásadnými rozpormi navyše vyvrátená výpoveďami svedkov L. a R. R., D. P. a J. L., ktorí potvrdili, že 9. novembra 2018 boli spoločne s obžalovaným P. od rána (09.00 hod.) do 14.30 hod. v pálenici, ktorý sa celý čas z pálenice nevzdialil; preto sa nemohol so svedkom R. stretnúť tak, ako menovaný uviedol. Obdobne tak obžalovaný namietol aj nesprávne vysporiadanie sa s obsahom výpovede jeho manželky E. P., ktorá uviedla, že v deň volieb išla popoludní voliť sama (niekedy o 15.00 hod. až 15.30 hod.) a vzala so sebou aj deti.

Súhrnne vzaté obžalovaný namieta, že nakoľko je výpoveď svedka R. R. jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, túto treba posúdiť dôsledne, detailne a pri jej hodnotení vziať do úvahy všetky ostatné relevantné skutočnosti. Naviac, R. R. mal svoju svedeckú výpoveď v priebehu konania meniť a v prípade, že bola spochybnená uviedol, že si „nepamätá, nakoľko mal vypité“.

Najvyššiemu súdu po preskúmaní predloženého spisu a oboznámení sa tak s odvolaním obžalovaného ako aj napadnutým rozsudkom dospel k jednoznačnému záveru, že v trestnej veci obžalovaného nemožno čo do časti v bode II. odvolaním napadnutého rozsudku konštatovať spoľahlivé a logické ustálenie skutkového stavu na podklade inak úplne a vyčerpávajúco vykonaného dokazovania a jeho výsledkov.

V dôsledku uvedeného, preto nemožno dospieť ani k uznaniu obžalovaného za vinného zo spáchania skutku v bode 3/ podanej obžaloby v zmysle záverov prijatých Špecializovaným trestným súdom tak, ako sú tieto podrobne rozvedené vyššie.

Najvyšší súd v tejto súvislosti v prvom rade poukazuje na obsah skorších výpovedí svedka R. vykonaných vo fáze prípravného konania.

Vo výpovedi zo 17. januára 2019 (č. l. 103 a nasl., vyšetrovací spis) menovaný svedok uviedol, že starostu J. P. (pozn.: obžalovaného) v deň konania volieb nevidel v budove Obecného úradu I. a ani sa s ním v dotknutý deň nestretol.

Po prehratí obrazovo - zvukového záznamu z kamery umiestnenej na budove obecného úradu obce I. uviedol, že do volebnej miestnosti vošiel spolu s manželmi X.. Odvolil sám. Následne všetci spoločne vyšli z budovy obecného úradu. Svedok R. nevidel, že by niektorý z manželov X. odišiel „v budove

úradu" aj „niekam inam." Zároveň dodal, že po tom, ako odvolil, vyšiel z volebnej miestnosti na poschodie na chodbu, kam si išiel zafajčiť, lebo vedel, že sa tam fajčí; na poschodí sa nikto nenachádzal a „aspoň on osobne" na chodbe nikoho nevidel. Takisto konštatoval, že nevie o nikom, komu by bol ponúknutý, resp. poskytnutý nejaký úplatok alebo iná nenáležitá výhoda v súvislosti s tým, že svoj hlas odovzdajú vopred určenému kandidátovi.

Hlasovací lístok si odfoťil, ale z dôvodu, že jeho brat si myslel, že bude voliť niektorého Róma, tak mu chcel ukázať, „že ich nevolil". Svoj hlas dal obžalovanému P.; bolo to jeho slobodné rozhodnutie.

Až následne svedok R. - v rámci ďalšieho výsluchu, konkrétne vykonaného 27. februára 2019 (č. l. 110 a nasl., detto) - uviedol, že obžalovaný mu mal za odovzdanie voličského hlasu sľúbiť sumu 20 Eur a „prácu" s tým, že tento „prísľub" mal byť obžalovaným daný svedkovi „v piatok pred voľbami, kedy som ja bol u neho doma v dome, nakoľko on ma pozval na kávu. Toto bolo niekedy poobede asi okolo 14:00 - 14.30 hod., presne si to už nepamätám". Svedok dodal, že okrem nich dvoch (obžalovaného P. a svedka R.) sa v dome obžalovaného nikto nenachádzal. Obžalovaný mal R. R. sľúbiť, že ak ho bude voliť, tak mu dá „prácu na zmluvu, že ma zamestná, malo sa jednať o dobrovoľnícke práce pri obci", pričom ho požiadal, že ak ho (pozn.: obžalovaného P.) svedok bude voliť, nech si odfoťí hlasovací lístok a ukáže mu ho a až následne mu dá 20 Eur.

Svedok takisto uviedol, že sa u obžalovaného zdržal asi jednu až jeden a pol hodiny. Samotný priebeh volieb opísal tak, že si za „plentou" odfoťil hlasovací lístok po zakrúžkovaní mena obžalovaného ako kandidáta na starostu obce I.. Po odovzdaní hlasu vyšiel von z hlasovacej miestnosti, kde vyšiel hore na poschodie, kde bol na chodbe obžalovaný, ukázal mu fotku hlasovacieho lístka v mobilnom telefóne, za čo mu starosta mal odovzdať sumu 20 Eur. Svedok si peniaze zobral, odišiel a z obecného úradu odchádzal spolu s X.. Zopakoval, že dôvodom jeho výpovede je „to, že starosta ma oklamal, nedal mi prácu, ktorú mi sľúbil a pobral iných ľudí. Preto som prišiel, že ma on oklamal".

Pozoruhodnou je menovaným svedkom uvádzaná skutočnosť, že vie, že aj X. dostali 20 Eur a obaja išli „hore po schodoch". Motívom jeho výpovede mala byť skutočnosť, že „nechcem naďalej klamať, nechcem byť viac trestaný ohľadom toho sľubu, ktorý mi sľúbil terajší starosta J. P.". O dodatočné vypočutie požiadal svedka I. A.. Žiadosť o „dodatočné vypočutie" formuloval aj prostredníctvom emailu, ktorý mal byť adresovaný policajtovi, ktorého meno uviesť nevedel, ale „bol pri niektorom z predchádzajúcich úkonov". Žiadosť písal na obecnom úrade v I., kedy bol za pani Y. a P.; tieto mu dali adresu, na ktorú predmetnú žiadosť poslal.

Ďalej odvolací súd poukazuje na obsah zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným P. a svedkom R., vykonanej vo fáze prípravného konania - konkrétne 29. apríla 2019 (č. l. 57 a nasl., vyšetrovací spis), kedy sa svedok R. R. vyjadril, že k údajnej dohode a „sľube" obžalovaného R. R. malo dôjsť „deň pred voľbami ... vzhľadom na časový odstup, ja si už presné časy nespomínam, ale niekedy do obeda som išiel k J. P. k nemu domov ... v tom čase sa u neho doma nikto nenachádzal".

Naproti tomu obžalovaný P. v rámci konfrontácie uviedol, že v dotknutý deň doobeda doma vôbec nebol, pričom poprel tak prísľub práce, ako aj peňažnú „odmenu" za „krúžkovanie" jeho osoby ako kandidáta na starostu obce I..

Následne svedok R. na otázku vyšetrovateľa uviedol, že v deň volieb sa stretol s obžalovaným - „možno okolo 08.00 hod. až 09.00 hod., keď som vyšiel z volebnej miestnosti na úrad, tak za mnou vyšla aj manželka p. X. ... po vyjdení z tejto miestnosti som si všimol, ako po schodoch z poschodia schádzal p. X. ... ako on zišiel zo schodov, tak sme všetci traja, teda on, ja a jeho manželka vyšli z budovy obecného úradu. Ja som v tom čase videl na poschodí tu prítomného J. P., avšak osobne sme sa nestretli. V uvedený deň som sa potom ešte stretol s J. P., asi o dve alebo tri hodiny u neho doma v I.. Ja som zaklopal na dvere, pričom on vyšiel von, tam som mu ukázal vo svojom mobilnom telefóne fotku hlasovacieho lístka, kde som ho mal zakrúžkovaného ... on mi za to dal 20 Eur, jednalo sa o dvadsaťeurovú bankovku ...".

Na hlavnom pojednávaní konanom pred Špecializovaným trestným súdom 15. januára 2020 (č. l. 326 a nasl., súdny zväzok) svedok R. uviedol, že „celkom si už všetko dobre nepamätám ... ale chcem uviesť, že s obžalovaným som a na niečom dohodol a keďže to podľa dohody nesplnil, tak som sa rozhodol, že chcem, aby to riešila polícia ... obžalovaný mi sľúbil robotu za podmienok, že ho budem voliť a že si ako dôkaz odfotím hlasovací lístok, za čo mi mal tiež dať 20 Eur. Bol som u obžalovaného doma deň pred voľbami”.

Na otázku obhajcu uviedol, že „doobeda pred voľbami som bol u starostu doma, ale ja vám presný čas uviesť nedokážem. Myslím si, že to bolo v doobedných hodinách. Do budovy obecného úradu sme vošli s manželmi X. spolu naraz ... volil som ako posledný a keď som s manželkou pána X. vychádzal z volebnej miestnosti, X. st. už schádzal zo schodiska v budove obecného úradu, ale ja sa neviem vyjadriť, kde bol a čo tam robil. K obžalovanému som šiel na druhý deň po voľbách, pravdepodobne v nedeľu poobede pre peniaze, ale znova neviem uviesť, koľko bolo presne hodín”.

Po postupe podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku svedok R. konštatoval, že celá vec sa stala už dávno, na podrobnosti si nepamätá, ale zotrval na tom, že obžalovaný mu ponúkol a aj dal 20 Eur za hlas; „neviem si vysvetliť, z akého dôvodu poverený príslušník PZ napísal do zápisnice o mojom výsluchu z 27. februára 2019 veci, ktoré som ja celkom určite nikdy nepovedal ... absolútne si nepamätám, že by som manželom X. rozprával o mojej dohode so starostom a o tom, že som dostal 20 Eur, alebo že by som im ich ukazoval”, resp.: „Naozaj neviem povedať, prečo je to v zápisnici o mojom výsluchu takto napísané”, alebo „neviem sa vyjadriť ani k tvrdeniu, že mal starosta fajčiť hore na poschodí pri umývadle, ja skrátka trvám na tom, čo som vypovedal dnes a neviem si vysvetliť, prečo sú tieto veci uvádzané v zápisnici ... ja si nepamätám, že by som takéto veci vypovedal. Ja k všetkým týmto rozporom uvádzam, že som mal v deň volieb vypité, opitý som však nebol, peniaze od starostu za hlasovací lístok som prepil pred obchodom, naozaj si nepamätám čo, kedy, kde a ako sa stalo len tvrdím, že som od obžalovaného mal sľúbené a aj som mal vyplatené peniaze vo výške 20 Eur za to, že som ho volil. Pre mňa je to celé náročné pamätať si takéto detaily ... nepamätám si na to ... pre mňa je podstatné, že mi starosta sľúbil za môj hlas 20 eur a robotu, pričom 20 eur mi dal a robotu mi nedal a ešte aj môjho otca vyhodil z pozície kuriča a toleruje, že tam na obci robia ľudia, ktorí nemajú ani výučný list ani kvalifikáciu konkrétnych prác a pre mňa starosta neexistuje, ja obžalovaného za starostu nepovažujem. S I. A. mám normálny, kamarátsky vzťah”. K obžalovanému mal ísť na druhý deň po voľbách „pravdepodobne” v nedeľu poobede po peniaze, ale „znova neviem uviesť, koľko bolo presne hodín”.

K tomu je potrebné poukázať na vyjadrenie obžalovaného k svedeckej výpovedi menovaného na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný pripustil, že „robotu” síce svedkovi R. sľúbil, ale nie v súvislosti s voľbami. Dodal, že nemôže pomáhať osobe, ktorá nie je zaevidovaná na úrade práce, čo boli podmienky, ktoré svedkovi R. vysvetľoval a ten istý princíp sa vzťahuje aj na jeho otca. Svedka nevidel ani deň pred voľbami, ani v deň volieb a ani v deň po voľbách.

K tomu dodal, že „včera” (pozn.: deň pred konaním hlavného pojednávania) v obci I. horelo. Obžalovaný P. spoločne so svedkom R. vykonávali záchranné hasičské práce, podali si ruky, „debatovali ako kamaráti”, „ponúkol som mu i cigaretu, a preto dnes nie celkom rozumiem, čo sa zase deje a prečo takto vypovedá. Doplním ešte, že ja som sa od svedka dozvedel, že odfotený hlasovací lístok poslal z mobilu v deň volieb Y. O., ten ju zdieľal za pol litra pálenky s D. T. a od T. bola poskytnutá I. A., pričom neviem preukázať pravdivosť tohto tvrdenia, ale mám to od svedka”. Skutočnosť, že svedok O. disponoval fotografiou hlasovacieho lístku R. R. pritom potvrdil i sám svedok O. (č. l. 336 a nasl., detto).

Svedok F. X. st. v rámci svedeckej výpovede na hlavnom pojednávaní uviedol, že „R. R.” bol podľa neho triezvy, keď sa stretli na obecnom úrade pri voľbách.

Zároveň platia vyššie uvádzané skutočnosti:

- manželka obžalovaného E. P. na hlavnom pojednávaní (ako je napokon uvedené v skoršej časti tohto rozsudku) potvrdila, že obžalovaný bol deň pred voľbami v práci a následne sa nachádzal v pálenici. Ona sa zdržiavala celý deň doma. V deň volieb bol obžalovaný doma s výnimkou situácie, kedy ráno išiel odomknúť volebnú miestnosť, krátko na to sa vrátil domov a tam spolu zotrvali až do večera, pričom niekedy v doobedňajších hodinách svedkyňa vyšla s deťmi von na detské ihrisko, ktoré sa nachádza pred domom, a teda mala neustály výhľad na dom. Deň po voľbách sa zdržiavala doma, kedy „sme boli všetci spolu doma“,

- takisto je potrebné opätovne poukázať na obsah výpovedí svedkov L. a R. R.: obžalovaný so svedkom P. prišli deň pred voľbami do pálenice, ktorú svedkovia R. prevádzkujú okolo 09.30 hod., kde „pálili“ destilát zhruba do 14.30 hod, resp. až do 15.00 hod. (obžalovaný P. a svedok P. medzi tým „koštovali“ - ochutnávali „vypálený“ destilát). Obžalovaný bol celý čas v pálenici a nikam sa nevzdialil, až okolo 15.00 hod., a to po „vypálení“,

- „pálenie“ destilátu za účasti uvedených v dotknutý dátum potvrdzuje záznam o výrobe a vyskladnení ovocných destilátov za zdaňovacie obdobie od 2. novembra až 30. novembra 2018 (konkr. položka pod č. 139 z 9. novembra 2018),

- prítomnosť obžalovaného v „pálenici“ zhodne potvrdili obaja svedkovia R. a napokon,

- svedok D. P. uviedol, že s obžalovaným nakladal dňa 9. novembra 2018 v čase okolo 08.30 hod. spoločne u svedka do auta kvas, okolo 09.00 hod. boli pri pálenici a pri „pálení“ im pomáhal aj J. L., pričom obžalovaný sa počas procesu „pálenia“ z pálenice nikam nevzdialil,

- svedok L. uviedol, že kvas nakladali „doma u D.“ (pozn.: svedok P.) a potvrdil, že obžalovaný bol celý čas v pálenici, nakoľko bola ešte zima, tak spoločne sedeli v miestnosti, kde je aj kotol a opierali sa o piecku, pričom počas „pálenia“ destilát priebežne „koštovali“.

Ak Špecializovaný trestný súd konštatuje, že obrane obžalovaného neuveril a považoval ju za „čisto účelovú“, najvyšší súd dospel v nadväznosti na uvedené k presne opačnému záveru.

Obžalovaný P. totiž v zásade úplne trefne identifikoval aj pre odvolací súd skutočne neprehliadnuteľnú štvornásobnú (!) zmenu výpovede svedka R. R.. Čo by samo sebou nevedlo k záveru o nevine obžalovaného; tu si je, ale potrebné uvedomiť, že svedok R. R. je jediným a priamym usvedčujúcim svedkom.

Už len táto skutočnosť si zaslúžila zo strany Špecializovaného trestného súdu jej zvlášť starostlivé posúdenie. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že Špecializovaný trestný súd ale existenciu objektívnych a vyslovene vypuklých rozporov v jednotlivých výpovediach menovaného svedka skôr bagatelizoval s poukazom na údajnú „úprimnú“ príčinu zmeny postoja svedka R. v dôsledku, že tento mala motivovať „nesplnená“ požiadavka smerom k starostovi (obžalovanému P.) zabezpečiť svedkovi prácu.

K tomu treba dodať, že Špecializovaný trestný súd uviedol, že svedok R. „nemal tendenciu zavádzať vo svojich výpovediach ani ohľadne času a ani ohľadne miesta ako ani ohľadne spôsobu, akým obžalovaný konal, bol presvedčivý a pevný vo výpovediach“, resp., že „účelovosť popierania zavinenia obžalovaným vyvodil súd zo skutočnosti, že tento trestný čin sa vzhľadom na miesto, čas ako aj spôsob spáchania činu stal tak, ako bol zažalovaný, pričom nespochybniteľne o týchto skutočnostiach vypovedal svedok R. R. a nasvedčovali tomu aj listinné dôkazy“.

Uvedené konštatovania sú v rozpore s vyššie podrobne rozvedenými skutočnosťami majúcimi objektívny podklad v predložnom spise. Zrejme uniklo pozornosti Špecializovaného trestného súdu, že svedok R. konštatoval, že „po peniaze“ od obžalovaného neprišiel v deň konania volieb - v sobotu - ale na druhý deň po voľbách, pravdepodobne v nedeľu poobede (cit. - č. 1. vid' vyššie). Preto je bez hlbšieho významu vziať do úvahy poukaz Špecializovaného trestného súdu na výpoveď svedkyne P. (manželky obžalovaného), ktorá uviedla, že v deň konania volieb odišla popoludní v čase okolo 15.00 až 15.30 hod. voliť a vzala so sebou aj deti (čím údajne nenarušila „verziu“ svedka R.).

Odvolací súd okrem iného zastáva názor, že záver Špecializovaného trestného súdu sa mu javí ako logicky neudržateľný, a to z dôvodu, že podľa odvolacieho súdu nie je prípustné odôvodniť vierohodnosť jednej z diametrálne odlišných verzií len okolnosťou, ktoré svedčia vierohodnosti výpovedi svedka R. ako jediného usvedčujúceho svedka bez ďalšej hlbšej analýzy ohľadom možného súladu s „druhou“, resp. pre obžalovaného priaznivejšou „verziou“ skutkového deja. Naopak, v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného (súť s existenciou určitého penza ďalších, podporných, dôkazov), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Zistenie skutkového stavu veci totiž vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo zistená tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za takéto „riadne“ zistenie však nemožno považovať postup zvolený Špecializovaným trestným súdom, ktorý de facto úplne uprednostnil rýdzu „pravdepodobnosť“ dokazovanej okolnosti, zatiaľ čo výsledky dokazovania nepochybne pripúšťajú možnosť záveru, že „pravdepodobne“ ustálená okolnosť síce môže existovať, ale na druhej strane vôbec nemožno bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že je vylúčené dospieť k inému alebo aj celkom opačnému záveru. Ak po vykonaní dokazovania zostanú vzhľadom na obhajobu obvineného pochybnosti o niektorej dôležitej skutkovej okolnosti, treba postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Inak povedané, stav jednotlivých skutkových verzií uvádzaných svedkom R. na jednej strane a obžalovaným P. na druhej strane zostal v pomere 1:1. Za takéhoto „stavu“ je potom nepochybne namieste prijať obhajobnú argumentáciu obžalovaného. To platí o to väčšmi, ak odvolací súd znova poukáže na vyššie podrobne vyjadrené skutočnosti vyplývajúce z obsahu predloženého spisu.

Obhajobu obžalovaného totiž vôbec nemožno považovať za nepochybne vyvrátenú. Ak naostatok Špecializovaný trestný súd uviedol, že výpovede iných svedkov (okrem iných aj svedkovia R., L. a P.) netvorili podklad pre rozhodnutie súdu o vine obžalovaného, ide o pomerne zásadný nedostatok v postupe súdu zistiť skutkový stav v rozsahu, aby tento viedol k logickému záveru o vine obžalovaného a svedčiaci skôr o tom, že Špecializovaný trestný súd nimi uvádzané skutočnosti skúmal len povrchne.

Záver Špecializovaného trestného súdu o vine obžalovaného preto možno označiť za nesprávny. Na tomto mieste nemožno hovoriť ani o „predčasnosti“ Špecializovaným trestným súdom prijatého záveru, nakoľko odvolací súd považuje výsledky vykonaného dokazovania za úplné a nevie si predstaviť jeho prípadné doplnenie (okrem doplnenia vykonaného v intenciách verejného zasadnutia).

Najvyšší súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že skutkový dej v rozsahu opísanom v odsudzujúcej časti odvolaním napadnutého rozsudku je v zásade jednoduchý. Nejde o trestnú činnosť páchanú sofistikovaným, skrytým alebo inak zložitým spôsobom. Preto jeho prípadné „prifarbenie“ za účelom usvedčenia obžalovaného je v skutku jednoducho realizovateľné, nakoľko svedok R. sa napokon finálne „ustálil“ ohľadom skutočnosti, že obžalovaný mu dal 20 Eur, aby ho volil, zatiaľ menovaný od obžalovaného údajne požadoval, aby mu umožnil vykonávať prácu v rámci tomu zodpovedajúcich pôsobností obce I..

V detailoch sa svedok R. ale doslova „zamotal“, a to tak že je dôvodné predpokladať, že si ním prezentované udalosti napokon zrejme vymyslel, pričom skutočnosť, že mu obžalovaný napokon prácu neposkytol (čo obžalovaný mimochodom presvedčivým spôsobom vysvetlil tak, že nemôže zamestnať osobu, ktorá nie je vedená v evidencii uchádzačov o pracovné miesto na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny), ho zrejme „vyprovokovala“ tomuto sa pomstiť tým spôsobom, že orgánom činným v trestnom konaní poskytol informácie o údajnom „kúpení si“ jeho hlasu vo voľbách obžalovaným. Uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu posilnené konštatovaním svedka R., ktorý mimo iného dodal, že starosta (obžalovaný) vyhodil otca menovaného svedka z pozície kuriča.

Špecializovaný trestný súd však na túto skutočnosť, ktorá nepochybne zakladá dôvodný predpoklad

motívu a príčiny obsahu výpovede svedka R. tak, ako tento napokon vypovedal na hlavnom pojednávaní, vôbec neprihliadol. Odvolací súd v tejto súvislosti zastáva názor, že bez prihliadnutia na existenciu prípadného pozitívneho, resp. negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným nemožno dospieť k presvedčivému a nespochybniteľnému záveru o vierohodnosti výpovede svedka R.. Je totiž úlohou súdu, aby po zvážení aj týchto okolností v spojení s ostatnými dôkazmi a skôr vyjadreným kontextom prejednávanej trestnej veci (na ktoré paradoxne Špecializovaný trestný súd prihliadol - a to pomerne nadštandardne - v oslobodzujúcej časti výroku odvolaniami napadnutého rozsudku) postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov, resp. konkrétny dôkaz sú vierohodné a ktorá naopak vierohodná (resp. vierohodný) nie je.

Rozmenené na drobné: dôvod konania svedka R. odvolací súd ani pri najširšej miere benevolencie nevníma ako prejav akéhosi „spravodlivého hnevu“. Platí totiž presný opak: je nadmieru dôvodné vysloviť záver, že práve táto skutočnosť bola „iskrou“, ktorá v menovanom zažala plameň iniciatívy čo najviac obžalovanému priťažiti. Na tom nič nemení ani Špecializovaný trestný súd prihliadnutie na právoplatné odsúdenie svedka R. R. za tzv. „zrkadlový skutok“. Zmieňované je výsledkom iného hodnotenia iného vo veci konajúceho sudcu, ku ktorému dospel - nezávisle od iného konania - „len“ na základe obsahu predloženého spisu (bez nariadenia hlavného pojednávania) tak, že vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému svedok R. nepodal v zákonnej lehote odpor, v dôsledku čoho dotknutý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Povedané inými slovami, pre odvolací súd je rozhodujúca dôkazná situácia vyplývajúca z obsahu predloženého spisu v trestnej veci obžalovaného P.. S poukazom na vyššie podrobne precizované skutočnosti je odsúdenie svedka R. v inej trestnej veci v porovnaní so skôr formulovanými zásadnými rozpormi v ním uvádzaných skutočnostiach bez akejkoľvek výraznej relevancie pre záver prijatý odvolacím súdom.

K tomu zostáva konštatovať, že svedok R. bol trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T/36/2019, zo 17. januára 2020 uznaný za vinného zo spáchania prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Trestného poriadku pre skutok, ktorého sa mal dopustiť 10. novembra 2018. Uvedené len potvrdzuje nesprávnosť konštatovania Špecializovaného trestného súdu ohľadom údajnej návštevy svedka R. u obžalovaného P. v popoludňajších hodinách v deň konania volieb, kedy manželka menovaného išla sama odvoliť spolu s deťmi - svedok R. totiž na hlavnom pojednávaní „finálne“ uviedol, že starostu (obžalovaného) navštívil v nedeľu (11. novembra 2018), t. j. deň po voľbách, ktoré sa konali v sobotu.

Netreba opomenúť, že hoci má svedok R. právo oznámiť svoje podozrenie, resp. priznanie zo spáchania trestného činu volebnej korupcie, aktívna asistencia zo strany svedka A. ako jedného z protikandidátov (možno uviesť, že „hlavným“ súperom obžalovaného v dotknutých komunálnych voľbách) vo voľbách na starostu obce I. vyvolala v očiach odvolacieho súdu ešte väčšie pochybnosti o pravdivosti a úprimnom motíve menovaného svedka uvádzať dotknuté skutočnosti dôležité pre trestné konanie v ním prezentovanej forme.

Naostatok môže odvolací súd dodať snáď už len to, že súd ako orgán verejnej moci nie je prioritne určený na, zjednodušene povedané, boj s kriminalitou v tom zmysle, že stojí na strane orgánov činných v trestnom konaní a de facto supluje ich úlohu v zabezpečovaní dôkaznej situácie pri jej nedostatočnej kvalite. Účelom súdneho konania v trestnom procese je totiž hodnotenie usvedčujúcich dôkazov prezentovaných prokurátorom (ktorý je jediným a výlučným nositeľom dôkazného bremena, ktoré má povinnosť uniesť, t. j. preukázať skutočnosti tvrdené v podanej obžalobe - onus probandi) v konaní pred súdom, ktoré spravidla nasleduje podaniu obžaloby, pričom obvinenému následne súd umožní úplnú realizáciu jemu náležiacich procesných práv so zvláštnym poukazom na právo na obhajobu. Najvyšší súd dopĺňa, že náležité zistenie skutkového stavu veci, resp. dokázanie viny nikdy nemôže byť nadradené zásade stíhania zo zákonných dôvodov a ani právu na zákonný proces, pretože by to viedlo k snahe dosiahnuť „pravdu“ za každú cenu, teda aj za cenu porušenia zákona. Trestné stíhanie je vždy nevyhnutné vykonávať len v súlade so zákonom, a preto postup príslušných orgánov, ktorého cieľom je náležité zistenie skutkového stavu veci, musí byť vždy v súlade so zákonom. Žiadnymi limitmi

neobmedzené objasňovanie trestných činov by viedlo k faktickej negácii mnohých spoločenských a osobných hodnôt a zákonný postup štátnych orgánov je sám osebe hodnotou, ktorá je imanentným princípom demokratického a právneho štátu (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a umožňuje ochranu ďalších práv a právom chránených záujmov. Účelom trestného konania nie je len spravodlivé potrestanie páchatel'a, ale aj férový súdny proces, pričom spravodlivosť potom kvalitou trestného konania. Preto rešpektovanie a dodržiavanie zákona i v procesnom postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdu je základným predpokladom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu o vine obžalovaného, bez ktorého nemožno hovoriť ani o zákennom a ani o spravodlivom rozhodnutí súdu.

Pokiaľ § 2 ods. 10 Trestného poriadku ukladá orgánom činným v trestnom konaní povinnosť zistiť skutkový stav tak, aby súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie, možno znenie naposledy označeného ustanovenia Trestného poriadku vykladať aj tak, že spravodlivým rozhodnutím je aj rozhodnutie oslobodzujúce.

V súhrne možno preto uviesť, že z obsahu predloženého spisu spisu nemožno konštruovať takú ucelenú štruktúru usvedčujúcich dôkazov, z ktorých by bolo možné vysloviť bezpečný a nespochybniteľný (aspoň v rozumnej miere) záver o vine obžalovaného vo vzťahu ku skutku podrobne opísaného v bode 3/ podanej obžaloby.

Špecializovaný trestný súd preto nepostupoval správne, pokiaľ obžalovaného uznal za vinného zo spáchania skutku podrobne popísaného v príslušnej časti podanej obžaloby v zmysle skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku, nakoľko nebolo bez rozumných a dôvodných pochybností preukázané, že „žalovaný" skutok v bode 3/ podanej obžaloby sa stal.

Zároveň podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné postupovať v zmysle iných alternatív normovaných v § 285 a nasl. Trestného poriadku.

Preto rozhodol tak, že obžalovaného v tom zodpovedajúcej časti oslobodil spod obžaloby podľa písm. a) naposledy označeného ustanovenia Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

S ohľadom na vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo nad akúkoľvek pochybnosť dokázané, že sa stal skutok, pre ktoré bol obžalovaný trestne stíhaný, a preto ho postupom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby pre uvedený skutok oslobodil.

S ohľadom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.